Published and distributed under permit No. 208 authorized by the Act of Oct. 6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Ill. By order of the president, A. S. Burleson, Postmaster General.

If undeliverable return to: "GLASILO K. S. K. JEDNOTE" 1951 W. 22nd Place, CHICAGO, ILL. Return Postage Guaranteed.

The largest Slovenian Weekly in the United States of America.

Issued every Wednesday

Subcription price:
For members, yearly.$0.96
For nonmembers.....$2.00
Foreign Countries....$3.00
Telephone: Canal 2487

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Največji slovenski tednik v Združenih državah.

Izhaja vsako sredo.

Naročnina:
Za člane, na leto....$0.96
Za nečlane.....$2.00
Za inozemstvo.....$3.00

NASLOV uredništva in upravništva:
1951 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
Telefon: Canal 2487

Entered as Second-Class Matter January 18, 1915, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912.

ACCEPTANCE FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917, AUTHORIZED ON JUNE 22, 1918.

No. 26.—Štev. 26. Chicago, Ill., 30. junija (June), 1920. Leto VI. Volume VI.

Razne vesti.

OTVORITEV DEMOKRATSKE NARODNE KONVENCIJE.

Navzočih 1092 delegatov. — Huda borba za prvenstvo.

Kdo bo imenovan predsed. kandidatom?

San Francisco, Cal. 28. junija. — Danes o poldne je bila tukaj uradno otvorjena demokratska narodna konvencija, na koji je zastopanih 1092 delegatov iz vseh držav naše Unije. Instruiranih je dosedaj 756 neinstruiranih pa 336; med delegati je tudi 308 žensk.

Konvencijo je otvoril s primernim nagovorom načelnik Cummings, katerega je predstavil pod načelnik J. Bruce Kremer iz Montane.

Konvencija se vrši v veliki dvorani minule mednarodne razstave ki zavzema prostora za 12,000 oseb; mnogo izmed poslušalcev ni moglo priti v dvorano, ker je bila še pred napovedanim časom do zadnjega kotička zasedena.

Načelnik Cummings je v svojem govoru naglašal velike zasluge Amerike v minuli svetovni vojni; dalje je hvalil in povdarjal stališče predsednika Wilsona in grajal republikansko stranko, ker je demokratom tako nevoščljiva. Dalje je priporočal ligo narodov, ki naj bi bila nekaka svetovna Monroe doktrina in ostro grajal 18 amendment na podlagi zloglasne Volsteadove prohibicijske postave trdeč, da se s to postavo krši svobodo ljudstva. Za uvedbo te postave je največ pripomogla republikanska kongresna zbornica ne pa demokratska. Dalje je obsojal sedanji profitarski sistem, draginjo in zunanjo politiko.

Povodom otvoritve je opravil kratko molitev Mgr. P. J. Ryan, generalni vikar rimo-katoliške nadškofje v San Francisco; pri popoldanski seji bo pa molil metod. episkopalni škof A. W. Leonard.

Kasneje je bil izvoljen stalnim predsednikom konvencije Wilsonov pristaš, senator Carter Glass iz Virginije, ki bo imenoval posebni resolucijski odbor 9 mož za sestavo platforme; tajnikom je bil izvoljen senator Walsh iz Mass. nasprotnik Lige narodov.

Pri tej konvenciji je hotel zopet priti na površje večni predsedniški kandidat Wm. Jennings Bryan, ki je moral pa k sklepu kapitulirati. Namen Bryana je, pobije vsako gibanje za preklic prohibicije. Proti Bryanovem načelu so vsi delegatje države New York in Illinois.

Jutri že sledijo nominacijski govori za predsedniškega kandidata. V borbi za predsedniško kandidaturo so: Guverner Cox iz države Ohio, McAdoo, bivši finančni tajnik; guverner Smith iz New Yorka; sedanji podpredsednik Th. R. Marshall; generalni poštar Burleson; speacker "Champ" Clark; Palmer in preds. Wilson Največ upanja do zmage ima guverner Cox, ki toplo priporoča odpravo sedanje prohibicije.

Narodna demokratska konvencija bo trajala 4—5 dni.

Molitev Mgr. Ryan-a pri otvoritvi konvencije.

San Francisco, Cal. 28. junija.— Generalni vikar nadškofije mesta San Frisco je povodom otvoritve demokratske narodne konvencije sledeče molil:

"O vsemogočni in večni Bog, v kojega rokah je usoda narodov, kojega modrost prekaša vsa naša pojmovanja, pošlji v to zbornico svojo luč, da bomo spoznali Tvojo luč in moč prave poti. Prosimo Te, da navdahneš te zborovalce z večnimi principi resnice in pravice, katero si Ti vsem narodom prinesel.

Tvoji neskončni dobrotljivosti priporočamo tudi vse naše preostale državljane širom dežele, da jih blagosloviš s spoznanjem izpolnovanja Tvojih postav; da bi vedno živeli v edinosti, miru in napredku, da bi vedno vživali vse blagre v tem življenju in se enkrat preselili v srečno večnost."

Farmarji bodo pri volitvah neodvisni.

Washington, D. C. 25. junija.— Iz glavnega urada Farmarske narodne zveze se poroča, da se pri letošnjih predsedniških volitvah farmarji ne bodo pridružili ne republikanski in ne demokratski stranki. Pač se bodo pa isti pridružili po svojem lastnem prepričanju oni stranki, ki priznava njih zajamčene pravice in koristi, vsled česar bodo skoro gotovo potegnili z novo delavsko stranko.

Načrti ameriških anarhistov.

Washington, D. C. 24. junija. — Justični department je prišel na sled novim načrtom "Ameriške anarhistične sovijetske komune", ki pošilja in deli ameriškim delavcem posebne okrožnice vabeč jih, da naj se delavci ne udeležijo letošnjih predsedniških volitev in da naj tedaj rajši vprizorijo splošno stavko.

Narastek mest.

Washington, D. C. 24. junija.— Urad za ljudsko štetje poroča, da je Philadelphia, Pa. ohranila tretjo vrsto največjih mest v Združenih državah. Po številu prebivalstva ga prekaša le še New York in Chicago.

Mesto Philadelphia je štelo letos meseca januarja 1,823,158 prebivalcev, ali za 274.150 (17.7%) več kot pred 10 leti.

Omaha, Nebr. šteje 191,601 prebivalstva, Butte, Mont. pa 41,611; prvo označeno mesto je napredovalo od l. 1860 za 754 odst. ker tedaj je štelo samo 1860 stanovnikov; mesto Butte je pa naraslo od l. 1910 za 0.2 odstotkov (2,446.)

Izvoz ameriškega blaga v maju.

Washington, D. C. — Meseca maja se je izvozilo v inozemstvo za $99.600.000 žita in moke, ali za $3,000.000 več kot leto nazaj v istem mesecu. Mesnine se je izvozilo za $51,000,000; bombaža 364,-904 zavojev, mineralnega olja pa 264,200.000 galon.

Oproščeni profitarji.

Pred nekaj dnevi je stal pred zveznim sodiščem v New Yorku predsednik volnenega trusta (American Woolen Company) vsled profitarstva. Označena družba je namreč naredila tekom 3 mesecev t. l. 15 miljonov dolarjev dobička.

Obtoženo družbo je zagovarjal bivši newyorški guvener in bivši najvišji zvezni sodnik — sedanji odvetnik Charles E. Hughes in sicer na tako spreten način, da je sodnik Mack označeno družbo popolnoma oprostil.

Zagovornik je povdarjal, da znana Leverjeva postava prepoveduje profitarstvo pri že izdelani obleki, ne pa pri suknu iz volne..

Priseljevanje v Kanado.

Ottawa, Ont. 24. junija. —Tekom marca in aprila 1920 se je naselilo v Kanado 10,906 tujcev. Od teh jih je bilo 10,906 iz Anglije, 11,494 iz Združenih držav ter 1686 iz raznih drugih krajev. Lansko leto se je v teh mesecih naselilo v Kanado 6,686 Angležev, in 13,992 Amerikancev.

Svarilen zgled v domovino potujočim rojakom.

Te dni se je odpravljal v staro domovino rojak John Zorko iz Jolieta. Dospevši v New York, je padel v roke premetenim lopovom, ki so ga okradli za $1645,00. Ta denar je bil deloma njegov; deloma poverjen za izplačilo strankam v stari domovini.

Zorkotu ni drugega kazalo, kakor ostati še v Ameriki, da si prisluži ukradene svote katero hoče vsem prizadetim pošteno povrniti.

Nedavno smo čitali, da je na visokem morju umrl nek Dalmatinec, ki je imel v svojem pasu za več tisoč dolarjev skritih cekinov.

Vsakdo, kdor nosi večje svote gotovega denarja s sabo na potovanju, je skrajno nepreviden. Denar lahko izgubi, ali mu ga vzamejo lopovi. Najboljši način je, da taki potniki pošljejo denar s posredovanjem kake zanesljive banke, ali pa vzamejo s sabo čeke (drafte). Ukradenega čeka ne more nikdo vnovčiti.

Ker že zadnji čas cena jugoslovanskih kron vedno dviga, je bolj umestno kupovati čeke v kronah, namesto v dolarjih. V 3 tednih, ko dospe potnik v domovino, lahko pade cena dolarjem za več odstotkov. Po sedanjem kurzu plačujejo danes ameriške dolarje po 60 kron; vsled vedno se dvigajočega kurza krone bodo dolarji čez par tednov na inozemskem trgu gotovo še manj vredni. Pred sedmimi tedni se je lahko poslalo za $75.00 K 10,000. danes pa zahtevajo banke za to svoto še enkrat toliko $153,00. V obče lahko sodimo, da bodo cena jugoslovanskih kron vedno višja. V Jugoslaviji kaže letos tako dobra letina, kot iste že dolgo ne pomnijo; tako bo dobila tudi Srbija menda 2 miljarde frankov v zlatu za vojno odškodnino; vse to povzroča, da gre cena jugosl. valute kvišku. Kdor ima torej kaj denarja na razpolago, naj gá prej ko mogoče pošlje v kronah in s tem bo gotovo precej na dobičku.

Gornji nasvet podajamo z lastne inicijative z ozirom na korist in dobiček naših rojakov, zato nas ni prisilila ali naprosila nobena banka, ali parobrodna agentura.

Cleveland Ohio šteje približno 20,000 Slovencev.

Pri zadnjem ljudskem štetju so našteli v Clevelandu 19,382 Slovencev, 6,349 Srbo-Hrvatov, 200 Bulgarov, 46,296 Čehov, 23,-158 Italijanov, 109.114 Nemcev in 48,525 Poljakov. — Slovencev so našteli pri ljudskem štetju v letu 1910 le 14,332.

Dragocen dar reda Kolumbovih vitezov maršalu Fochu.

New York, 27. junija. —Povodom odkritja La Fayettejevega spomenika v Metzu dne 21. avgusta t. l. bode znana katoliška organizacija reda Kolumbovih vitezov podarila francoskemu maršalu Fochu dragoceno in krano palico. Spomenik, ki je dar tega reda francoskemu narodu bo odkril maršal Foch.

Tako dragocene palice še ni dobil noben francoski maršal. Podstavek iste bo iz višnjevega emajla vdelan z 52 zlatimi zvezdami in imeni vsake posamezne države; drugi del bo okinčan z zlatom iz Kalifornije, safiri iz Montane in rudo iz Pennsylvanije. V sredini palice bo votlina, kjer se bo na prozoren način lahko čitalo poklonitveno adreso.

Ameriški vitezi Kolumba bodo to maršalsko palico Fochu poklonili, ker je Foch vnet katoličan in tudi vitez tega reda.

Praznovanje Kosovega dne v Chicagu.

Minulo nedeljo, dne 27. t. m. so praznovali chikaški Jugoslovani, predvsem Srbi svoj narodni praznik Kosov dan. Tem povodom se jih je zbralo na 106 cesti in Torrence Ave v South Chicagu več tisoč, iz mesta ter bližnje okolice. Slavnostni govornik te prireditve je bil Ivan R. Palandič, urednik tednika "Jugoslavija", ki je med drugim priporočal, da naj ameriški Jugoslovani utrjujejo svoje spoštovanje do Jugoslavije s tem, da ljubijo tudi Ameriko in našo zvezdnato zastavo.

Pri tej priliki je izročil Palandiču tajnik Srbske Narodne Lige zaslužen križec v znamenje njegovega delovanja za jugoslovansko misel.

Ustanovitev generalnega poljskega konzulata v Chicagu.

Dne 27. t. m. je došel v Chicago prvi generalni konzul nove poljske republike Žiga Nowicki v spremstvu 17 svojih diplomatskih uradnikov da prevzame vodstvo tuk. poljskega generalnega konzulata.

Novega rojaka konzula so na kolodvoru pričakovali in pozdravili zastopniki vseh poljskih organizacij našega mesta s sodnikom K. Jarecki-jem na čelu.

V področje tega konzulata bo spadalo 15 različnih držav osrednjega Zapada.

Radovedni smo, kdaj bo slavna jugoslovanska vlada ustanovila svoj konzulat tudi v Chicagu? Res, Jugoslavija je v vseh zadevah vedno zadnja. Zadnja pri narodnih volitvah doma, pri uvedbi paketne pošte ter diplomatske zveze z inozemstvom.

Prvo grozdje na chikaškem trgu.

Tekoči teden je dospelo prvo californijsko grozdje v Chicago, kojega prodajejo na drobno po 30c funt. Ako bo lepo vreme, bo čez nekaj mesecev cena grozdju gotovo zelo nizka in manjša kot lansko leto. To je dobro znamenje za prijatelje domačega grozdnega soka. Treba bo pripravit: sode, mline in prešo da ga bomo za sv. Martina že krstili.

Redek slučaj poroke.

Minulo soboto se je poročil v našem mestu na 2000 Chicago Ave stanujoči 22 letni Walter Hunt z gdč. Irene Johnson. Ravno isti dan sta obhajala ženinov oče in mati svojo srebrno poroko, starši njegove matere Mr in Mrs Swanson pa zlato poroko. Pač redek slučaj v eni družini!

Obsojena babica.

—Dne 26 t. m. je chikaški okrožni sodnik Brentano, obsodil na 21 let ječe nemško babico Ano Heisler, ker je lansko leto izvršila kriminalno operacijo Heleni Beneš vsled koje je kmalu zatem umrla.

Obtoženka je zatrjevala svojo nedolžnost češ, da je navedenko zdravila na hudem pljučnem prehladu.

Smrt v plamenih. — Mati in 6 otrok zgorelo.

Ellwod, City, Pa. 27. junija.— Ko je danes proti jutru požar uničil Krausov blok na Lawrence Ave, je pri tej katastrofi zgorela cela družina nočnega čuvaja Jakob Carlin-a, žena, ozir. mati in 6 otrok. Otroci so bili stari od 5 tednov do 11 let.

Ogenj je namreč tako naglo zajel 3 nadstropje Carlinovega stanovanja, da se nesrečniki niso zamogli rešiti. Ognjegasci so našli kasneje le do cela ožgana trupla teh žrtev ognja.

Punt v italijanski armadi.

Rim, 27. junija. — V Anconi, iztočnem pristanišču ob Jadranskem morju so nastali resni nemiri, bodi si med civilisti, tako tudi med vojaštvom. 11. pešpolk berzalirjev se je namreč spuntal, ter ni hotel slediti višjemu ukazu da bi se napotili v Albanijo. Domača garnizija je končno punt s silo zadušila; več izmed puntarjev je bilo ustreljenih in nevarno ranjenih.

Nemir med vojaštvom je nastal vsled pritiska stranke Malatistov, ki priporoča vojakom, da naj se uprejo vsakemu višjemu ukazu ter naj ne hodijo žrtvovat svoje življenje v Albanijo.

Sprva so bili poskusi za pomirjenje upornih vojakov brezuspešni. Končno je pa barake istih obkolila lojalna infanterija, artilerija in žandarmerija, v spopadu so rabile obe stranke strojnice in topove. Razjarjeno ljudstvo je s kamenjem napadalo karabinerje, dokler se ni končno udalo večji sili lojalnega vojaštva in proglasilo generalno stavko.

Ancona, ki šteje okrog 40,000 prebivalcev je že bila od nekdaj središče anarhističnega gibanja.

Danes je prišlo v poslanski zbornici do burnih prizorov, ko so socialisti interpelirali ministrskega predsednika zaradi dogodkov v Anconi. Le ti so odločno zahtevali, da jim Giolitti pojasni zadevo, kam in čemu se italijansko vojaštvo pošilja iz Ancone.

Giolitti jim je odgovoril, da Italija pošilja svoje ojačene čete v Albanijo, ker so tamošnji domačini nedavno napadli neko stražo. Vsled tega je nastal v parlamentu tak vrišč in nemir, da je moral predsednik zbornice sejo dvakrat prekiniti.

Državni dolg Nemčije.

Berlin, 26. junija. — Od početka minule vojne do danes se je te dni prvič javno ter uradno naznanilo, koliko znaša ves državni dolg Nemčije. Isti je letos 30. aprila znašal 117,148,775,623 mark. (nad 117 bilijonov). Od 1. aprila 1919 do 30. jan. 1920 so znašali skupni davki Nemčije 6,025,226,962 mark Leta 1918 se je vplačalo 1,011,-000,000 mark vojnega davka; davka na premog je bila za 1,007.-000.000 mark; pri trgovini 589,-000.000 in na vino 311,000.000 mark.

Dohodki pri pošti in brzojavu so pa v tem času znašali 1,404,-000.000 mark.

Izjava boljševiškega ministra.

London, 25. junija. — Leonid Krasin, boljševiški trgovinski minister se je nedavno izrazil napram neki delegaciji inozemcev, da je sovijetska Rusija pri volji poravnati ves državni dolg prvotne (stare) Rusije, ako bi evropske velesile in države priznale sedanjo boljševiško vlado.

Svetovno nadsodišče bo v Hagi.

Haga, 25. junija. — Tu se mudeča komisija juristov je sklenila, da naj se v Hagi ustanovi stalno svetovno nadsodišče za urejevanje in odločevanje mednarodnih sporov.

Ta načrt odobravajo pred vsem Anglija, Francija in Italija

Angleški princ bo vladar južnoafriške Unije.

London, 24. junija. — Connaušk̀i princ Artur je bil imenovan namesto grofa Buxtona generalnim guvernerjem zveznih držav v Južni Afriki.

Princ Artur je sin connauškega vojvode in je stric angleškega kralja Jurija; star je 37 let.

Mnenje angleškega delavstva.

Scarborough, 25 junija — Angleška narodna delavska stranka je na svoji konferenci danes naznanila izid splošnega glasovanja za pridružitev moskovski internacionali. Zoper pridružitev je bilo oddanih 2,940,000 glasov, za pa 225,000.

Konferenca je tudi odklonila da naj se angleško organizirano delavstvo loči od genevske internacionale in da odločno odklanja nameravano uvedbo prohibicije na Angleškem.

Nezadovoljni Turki.

Carigrad, 24. junija. — Turška vlada je poslala svoji mirovni delegaciji v Pariz strogo naročilo, da ne smejo odobriti nikake pogodbe ako se Turčiji ne bo pripoznalo ozemlja v Smirni, — Drinopolj in iztočno Tracijo; v vseh drugih točkah glede ureditve novih mej se Turčija strinja Pri tem visoka porta zahteva, da se tudi Turčiji dovoli zastopstvo v mednarodni komisiji glede določbe bosporske ožine. Turčija je pri volji odtopiti Armeniji del Erzeruma, Bitlisa in Vana; odločno pa zahteva da naj ima Armenija svoje pristanišče v Črnem morju izven Turčije.

Spopadi med Grki in Turki.

Atene, 27. junija. Med domačim ljudstvom vlada nepopisno veselje ker so grške čete zavzele turško mesto Ala-Shehr. Pri tem spopadu je bilo deloma ubitih 8000 Turkov, ali odvedeno v jetništvo. Vojni plen je tudi velikanski.

Grki so napadli sovražne Turke vsled tega, ker so slednji vprizarjali nad njimi velike morije.

Grki izkreujejo svoje čete v zalivu Sarosa, mesta Rodosto, raznih krajih iztočne Francije in ob Črnem morju.

Turško vojaštvo pod poveljstvom Kemal paše je skrajno nedisciplinirano in slabo opremljeno z orožjem.

Da bo mogoče Grški pregnati Turke, je vlada izdala oklic za ogromno armado prostovoljcev, kojemu se novinci vseh stanov radi odzivajo.

Umikanje boljševikov pred Poljaki.

Varšava, 27. junija. Poljsko uradno vojno poročilo se glasi, da se vrše že več dni na celi fronti hudi boji med boljševiško in domačo armado. Pri tem so boljševiki dosegli hud poraz osobito v bližini mesusolskega jezera in med Pripetom ter Kalenkovicem. Poljaki so v tem boju en sam dan ubili 2000 boljševikov in odvedli s sabo ogromno množino vojnega materijala.

2000 vojnih ujetnikov utonilo.

London, 28. junija. — Iz Helsingorsa se tukajšnji "Central New" poroča o veliki katastrofi, ki se je pripetila letos dne 6. junija na reki Neva na Ruskem. Neki ruski parnik, na katerem se je nahajalo 2000 vojnih ujetnikov iz Anglije, Avstrije, Nemčije in Finske se je potopil z vsem moštvom in z vsemi ujetniki.

Kitajska odobrila mirovno pogodbo v Avstrijo.

Pekin, 24. junija. — Kitajska vlada je danes odobrila mirovno pogodbo z avstrijsko republiko; na podlagi tega je kitajska opravičena do vstopa k Ligi narodov.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

S. Š. Joliet, Ill. L. P. Latrobe, Pa. — Poslano razmotrivanje sledi v prihodnji številki; za ta teden došlo prekasno.

Razmotrivanja v prilog XIV. konvencije.

II. (49.)

Great Falls, Mont.

Namenil sem se, da tudi jaz izrazim svoje mišljenje o prihodnji konvenciji K. S. K. J. ker vidim v "Glasilu", da se članstvo za to konvencijo precej zanima z raznoličnimi nasveti in predlogi, kaj in kako naj bi se več stvari premenilo na prihodnjem glavnem zborovanju.

V št. 23. "Glasila" čitam temeljito razlago in pojasnilo sobr. urednika, kje da so dopisniki na pravi poti in kje ne.

— V zadevi bolniške centralizacije je moj nasvet, da bi se isto sprejelo, ker po mojem mnenju bi s tem Jednota in društva veliko bolj napredovala. Vzrokov, da K. S. K. J. v članstvu bolj ne napreduje bi človek lahko več navedel prvič, ker nimamo skupne bolniške podpore, dalje ker so sedanja pravila K. S. K. J. v nekaterih točkah preveč stroga. Proti preveč strogim točkam o verskih zadevah jaz nič ne nasprotujem; ali dosti je pa takih mladih ljudi, ki baš zaradi tega nočejo pristopiti h KSKJ. Glede tega povem jaz tu svoje odkrito mnenje, drugi naj pa sodijo po svojem.

— Ako se članom(icam) pri društvenih sejah pove, da nismo solventni in da plačujemo prenizki ases., je to precej ogenj v strehi. Člani v svoji nevednosti zatrjujejo, da ima Jednota dosti denarja v svoji blagajni; kam bomo ž njim? itd. Jaz sem član naše dične Jednote že 17 let in večji del sem bil društveni tajnik ter sem zasledoval raznovrstna pojasnila gl. urada K. S. K. J. že pred 8 leti. Tedaj sem dokazal članom, zakaj da asesmenti vedno rasejo; če sedaj plačujemo dosti, da bomo morali več plačevati čez leta, ko se postaramo. In do tega je zdaj v resnici tudi prišlo.

Kar je urednik "Glasila" v št. 23 priporočal glede sistema zadolžnice je sicer prav in umetno. Gone,pa bodo morda potem godrnjali člani(ice) videvši znižano posmrtnino na certifikatih $925 namesto $1.000. Rekli bodo: "Zdaj so nam vzeli kam $75.—." Ako se jim pa asesment poviša, bodo pa zopet "kikali", češ, da ima Jednota dosti denarja. Res težavno bo delo za delegate, da bi vsem ugodili v vseh zadevah. Lahko bi bilo pa delovanje delegatom, če bi vse članstvo stvar dobro presodilo, premislilo in si dalo kaj dopoveda ti. Rečem pa, da se žal večina članstva ne zanima za tako važno točko in noče pripoznati tele resnice: Kar smo v prvih letih zakasnili s prenizkim asesmentom, moramo to sedaj urediti in nadomestiti na ta, ali drugi način.

— Dalje je moj nasvet, da naj se sklene na konvenciji glede plačevanja stroškov delegatov iz skupne Jednotine blagajne. V to svrho bi se moralo razpisati posebni asesment na vsa društva. Na ta način bi lahko tudi manjša društva poslala svojega delegata na konvencijo, kar je po sedanjih pravilih nemogoče. Pri tem bi bilo treba določiti gotovo število članov pri društvih; za 12 ali 15 članov bi bili vsekako predragi stroški delegata. To naj določi konvencija, da bi se 2 ali 3 manjša društva združila in poslala enega zastopnika na konvencijo. S tem bo gotovo ustreženo malim, pa tudi večjim društvom.

V št. 22 sem videl izjavo nekega člana društva št. 3 ki je proti plačevanju stroškov delegatom od strani Jednote. Ta član je proti razpisu posebnega ases. na vse člane zato, ker njegovo društvo bi temu nasprotovalo in da njegovo društvo lahko samo plača stroške za svoje delegate. Tega pa dotičnik ni premislil, da je vsejedno, če plačajo lahko stroške za delegate iz svoje blagajne, bodo lahko plačali morda še manj posebnega ases. v Jednoto za kupne stroške vseh delegatov. Vzemimo za slučaj zadnjo konvencijo na Eveleth. Ono društvo je gotovo plačalo za vožnjo dveh delegatov $70.— za dnevnico pa $100.— torej skupaj $170.—. Ako bi pa vplačal vsak član društvo po $1.— posebnega asesmenta v Jednotino blagajno, bi bilo za $20. —na dobičku. Morda hodijo delegatje iz Jolieta na svoje stroške na konvencije? Takih naselbin je pa bore malo po drugih državah. Ako bi plačevala vsa društva stroške delegatov, bi delala s tem v resnici na obratski način ne pa po kapitalistovsko trdeča: "Proč s siromašnimi društvi. Ker ta društva nič nimajo, naj delajo, terej tako, kar jim bomo mi po svojih plačanih delegatih zaukazali. Mi smo mi, vi ste pa ničle!" — Ali je to bratsko postopanje in sloga? Ali zamore kako izmed velikih društev trditi, da tudi manjša in siromašna društva nimajo za konvencijo zmožnih delegatov? — Kdo pa je temu vzrok, da to ali drugo društvo nima danes po več sto članov in več tisoč dolarjev v blagajni? Ali niso vzrok temu razmere, ker je naselbina majhna? Slabe delavske razmere? Štrajki? itd. Da tudi najmanjše društvo ima v svoji sredi moža, ki bi lahko storil dosti dobrega na konvenciji, pa ne more iti vsled siromašne društvene blagajne. —

K klepu želim vsem društvom, da bi si izvolila najboljše može za delegate prihodnje konvencije, da bodo vse težavne točke in vprašanje rešili v splošno zadovoljnost članstva naše Jednote.

Matt Urich,
član dr. št. 69, K. S. K. J.

L. — (50)

Doniphan, Mo.

Pazno zasledujem vsa razmotrivanja odkar se je začelo o tem pisati. Vsa so mi še zadosti po volji; ali izraziti se pa moram da to, kar je pisal v št. 22 "Glasila" sobrat John Umek iz Waukegana in pa urednik našega "Glasila" sobr. Ivan Zupan v št. 23. da teh dveh razmotrivanj mora biti vse članstvo zadovoljno. Jaz svetujem, da naj ta dva razmotrivanja vpoštevajo vsi delegatje na prihodnji konvenciji pa bo gotovo vse izpadlo v korist vsemu članstvu in K. S. K. J.!

Kar piše sobrat Umek, sem imel jaz v mislih že celih 20 let, da bi se za umobolne članne kaj koristnega ukrenilo, ker ti se nahajajo večkrat v veliki bedi; prav bi bilo, da bi konvenčna zbornica sprejela predlog sobr. Umeka; potem bi bilo naše delovanje v resnici bratsko: vsi za enega, eden za vse.

Odobravam tudi nasvet sobr. urednika za uvedbo zadolžnic pri certifikatih. Ako je n. pr. kdo Jednoti kaj na dolgu, naj se mu isto iz posmrtnine odračuna, pa bo za vse prav, za dediče in Jednoto. Upam, da bosta oba ta predloga sprejeta na konvenciji, kar bo dosti pripomoglo k napredku naše dične Jednote.

Frank Suhadolnik,
član dr. št. 53.

LI. — (51.)

Butte, Mont.

Ker je vsakega člana naše dične Jednote dolžnost, da pove svoje mnenje, kar bi bilo v korist in napredek celokupnemu članstvu in Jednoti, zatorej se tudi jaz pridružujem tem dopisnikom s sledečimi točkami:

1.) Najprvo omenjam žensko enakopravnost, da bi tudi ženska društva pošiljala svoje lastne delegatinje na glavno zborovanje. To točko naj se odobri na prihodnji konvenciji in dene v zapisnik Ker so si pa morda tudi ženska društva nasprotna v tem oziru, naj se da ta predlog še enkrat na splošno glasovanje; s tem bodo članice najbolj pravično in odkrito izrazile svojo željo. Ako n. pr. ženske z večino glasov zahtevajo svojo enakopravnost, ki jim v resnici pripada, naj se to točko odobri kot pravomočno in uvrsti med druge točke Jednotinih pravil.

2.) Centralizacija bolniške podpore. — Ako hočemo, da bo naša Jednota zamogla napredovati v članstvu in premoženju, je po mojem mnenju skupna bolniška podpora velikega pomena, ker le na ta način bomo obvarovali propada manjših društev. Pomislimo in predstavljajmo si nekatera manjša društva, ki že po več let obstojajo, pa so še vedno pri enem in istem številu članov kot v začetku in s prazno blagajno. — Čemu? — Dasiravno je v isti naselbini in okolici več Slovencev ter Slovenk, ki ne spadajo k nobenemu slovenskemu društvu, to malo društvo radi tega ne rase, ker je vsakemu Slovencu znano, da iz prazne blagajne ne bo dobil podpore če zboli, ali če ga zadene kaka nesreča. Ako bi pa imeli skupno bolniško podporo, bi nihče ne dvomil o solidnosti društva glede plačevanja te podpore, temveč bi vsak rad stopil k onemu društvu in pod prapor K. S. K. J. Le na ta nančin bi se število članstva naših društev in tudi število društev množilo na podlagi močnega temelja.

Ako pa ne bo mogoče dospeti do bolniške centralizacije, ker bodo gotovo nekatera močnejša društva temu zopet nasprotovala, ker imajo bogato, lastno blagajno, bi jaz svetoval, da se dovoli saj manjšim društvom zedinjenje, da bode lažje kupaj podpirali svoje bolne in onemogle člane. Gotovo bi se moral v ta námen ustanoviti posebni centralni bolniški sklad v gl. uradu Jednote. Za nekaj časa bi se moralo naložiti na ta društva posebni asesment; ko bi se nabrala gotova svota, naj bi se pričelo plačevati centr. bolniško podporo po $1.— $2.— ali $3.— dnevno za kolikor bi bil član savarovan. $5.— podpore na teden ni danes nič pri tej neznosni draginji. Podporo bi dobival iz centralne blagajne samo oni, ki je za to zavarovan.

Kar se tiče konvencij Jednote, je moja misel, da bi se iste vršile vsakih 5 let in to v domu Jednotinega urada ako je to mogoče. Če pa Jednotin dom ni za to prikladen, naj se vrši konvencija v bližini glavnega urada in Jednota naj plača vse stroške delegatom. S tem se bo dalo priložnost bolj revnim in manjšim društvom, da tudi ona pošljejo svojega zastopnika na konvencijo. Pomislimo, da imajo tudi taka društva v svoji sredini sposobnne in vešče delegate.

Pri tem naj bi v obče nobeno društvo ne smelo poslati na konvencijo več kot 1 do 3 delegate in sicer vsako najmanjše društvo enega, vsako največje pa tri delegate neoziraje se na število članov pri društvu. Teh par točk sem navedel v tem smislu, ako bi Jednota sama plačevala stroške delegatov, bi se s tem Jednoti in članstvu dosti prihránilo. Ako bi pa bil n. pr. nujno potrebno od strani državne oblasti, da se mora kako točko v Jednotinih pravilih predrugačiti med časom konvencij (tekom 5 let) naj se da točko na splošno glasovanje vsemu članstvu K. S. K. J. To bi stalo le nekaj malega, pa bi ravno tako veljalo.

— Upam da nisem s temi točkami žalil nobenega člana(ico) naše Jednote, kajti vak človek rad po svojem misli in trdi, da je le on na pravi poti. Jaz le želim, da bi bilo za vse prav in v korist naše dične Jednote. Vsem gg. delegatom in cenj. gl. odbornikom želim vsled tega na prihodnji konvenciji največ uspeha.

Peter Gergich,
član dr. št. 14 KSKJ.

Dostavek ured.:

One številke "Glasila" smo Vam poslali kjer so bile razprave in nasveti glede solventnosti. Upamo da ste jih že prejeli in pričakujemo o tej točki tudi od Vas kakega pojasnila kakor sami omenjate.

LII.—(52.)

Chisholm, Minn.

Ko čitam razmotrivanja v prilog XIV. konvencije, vidim, da se vendar nekateri zavedajo, da tudi ženska društva pomagajo k napredovanju K. S. K. Jednote. Zakaj torej ne bi imele tudi me pravice do enakopravnosti, da bi svoje delegatinje poslale na konvencijo? Ako smo ženske zato, da vstanavljamo društva in jih vodimo po pravilih K. S. K. Jednote kakor moški, mislim, da smo tudi potem opravičene do pravic, kakor oni. Pri jednotah drugih narodnosti imajo ženske to pravico že od nekdaj. Zakaj bi ravno mi Slovenci zaostali v tem? Mislim, da bi K. S. K. Jednota še dosti bolj napredovala, če bi ženske dobile pravico na konvencijo iti, ker potem bi vsaka mislila, če bi ona šla na prihodnjo konvencijo, bi hotela čim večje društvo zastopati; zato bi tudi ena, kakor vse druge toliko bolj vztrajno delovale za pridobitev novih članic k njihovemu društvu, in tako bi bile ponosne na svoje delegatinje, ki bi nas zastopale na konvencijah in za nas delovale in bi bile še bolj ponosne, da spádamo pod zastavo K. S. K. Jednote.

Prepričana sem, da bi naša Jednota imela še večje število članov, ako bi imeli vsi mišljenje sobr. Frank Sterbentz-a, člana društva št. 30 ter mišljenje našega glavnega tajnika; potem bi ženske že svoje delegatinje poslale na prihodnjo konvencijo; ker jih je pa preveč, ki še živijo in mislijo kakor so njih pradedje živeli, namreč v starih časih za nekaj stoletij nazaj, se ne ravnajo po duhu časa, in dokler se ti ne zatopijo v sedanji čas, do takrat ne moremo ženske pričakovati enakopravnosti.

Člani, ali niste ponosni na število članic, ki jih ima naša dična Jednota? In to število bi bilo podvojeno, ako bi imele ženske pravico svoje delegatinje poslati na konvencije. Tako pa, ker nimamo te pravice, si pa lahko mislimo, da smo ločene in da naše delo je brezkoristno. Zato upamo, da bodo vsi delegatje glasovali za žensko enakopravnost pri prihodnji konvenciji; le potem bodo rastla naša društva kakor trdni stebri K. S. K. Jednote.

Miss Mary Babnick,
tajnica društva S. Ape št. 156.

DRUŠTVENA NAZNANILA IN DOPISI.

NAZNANILO.

Iz urada tajnika društva Sv. Vida št. 25 KSKJ. Cleveland, O. se naznanja članom, da se vrši prihodnja seja **dne 4. julija** t. l.; to je pa zaradi tega, ker je več važnih točk za rešiti glede prihodnje konvencije in radi društvene veselice, ki se bo vršila dne 25 julija. t. l.

Torej so prošeni člani, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje in naj bi vsak izmed članov povedal, ali svetoval kako in kaj bi bilo najboljšega za korist društva in K. S. K. J.

Sobratski pozdrav
Josip Russ, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva Vitezov sv. Florijana št. 44 South Chicago, Ill.

S tem opominjam in vabim vse člane našega društva, da bi se v polnem številu vdeležili prihodnje mesečne seje **dne 4. julija** t. l.

Znano je vsem, da se bliža 14. konvencija K. S. K. J., vsled tega bode treba na tej seji izvoliti delegate, ki bodo na gl. zborovanju zastopali tudi naše društvo. To bi morali izvršiti že minuli mesec, dne 6. junija, oziroma na zadnji mesečni seji. Ker je bila pa istidan ravno sv. birma v naši farni cerkvi, je bilo dosti članov za botre in vsled tega se ni vršila društvena seja zaradi prepičle udeležbe članov.

Upam, da boste to vpoštevali in se prihodnje seje vdeležili v obilnem številu. K sklepu opominjam še vse iste, ki niste še oddali listkov o opravljeni velikonočni dolžnosti, da to uredite kakor hitro je mogoče. Sobratski pozdrav

John Likovich, I tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada dr. sv. Frančiška št. 46 v New Yorku se naznanja, da se vrši poletna šeja v soboto 10. julija v navadnih društv. prostorih.

Ker imamo več važnih stvari za rešiti, naj vsak član(ica) gleda, da se gotovo te seje udeleži, kajti seje se vrše za vse članstvo, ne pa samo za društveni odbor. Upam torej, da se snidemo na gori omenjeni dan v polnem številu. Neopravičena odsotnost se bo kaznovala po pravilih in to velja za vse člane.

Z bratskim pozdravom
Jos. Merčun I. tajnik.

POZIV NA PARADU.

Iz urada dr. Vit sv. Mihaela št. 61 Youngstown, Ohio.

Prosi i pozivlja se sve članove našeg društva, da dodju na paradu 4. julija i to na poziv načelnika našeg grada ili majorja, ki je pozvao sva društva da se udeleži velike patrijotične manifestacije 4. julija.

Molim vas; da dodjete u Hrvatski Dom na 1012 W. Federal St. u 10 sati prije podne, tako, da če se moči svi složiti i poči iz dvorane u grad, kdjer če biti i više društev. Onda cijenjeni bračo ne zaboravite doči. S pozdravom

John Bajs, preds.
Imbro Mavračič, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada dr. Sv. Cirila in Metoda št. 101 Lorain, Ohio.

Na zadnji mesečni seji dne 6. junija imeli smo določiti enega, ali drugega brata za delegata, za kar je že okrajni čas, da se odločimo, če pošlje naše društvo zastopnika (delegata) na konvencijo naše dične Jednote, ali ne.

Torej s tem opominjam vse brate našega društva sv. C. in M. da se prihodnje mesečne seje **dne 4. julija** vsi, brez izjeme vdeležite, da ne bo potem brezpotrebnega govoričenja. Pridite vsi na prihodnjo društveno sejo, da se lepo dogovorimo, ali pošljemo delegata, ali ne? in da le pošljemo le takega, ki bo deloval v prid društva in K. S. K. J. — Potrebno je, da bo tudi naše društvo zastopano na tej važni konvenciji kakor tudi vsa ostala krajevna društva. Le na tak način bo mogoče delegatom, da vsi v lepi slogi kaj ukrenejo in se dogovore, kar bo v splošno korist in napredek vsega članstva K. S. K. J.

Prosim vas cenj. sobratje še enkrat, da pridete vsi zanesljivo na prihodnjo važno sejo dne 4. julija.

Nadalje vas dragi bratje opominjam, da vsak plača redno svoje društvene in Jednotine asesmente. In ker je preteklo že 6 mesecev, vas opominjam vse one, ki niso še plačali društvene naklade po sklepu seje od dne 7. dec. 1919, da to store na prihodnji mesečni seji.

Tudi vam naznanjam, da je bilo na zadnji mesečni seji oklenjeno, **da vsak član našega društva plača $1.50 v dr. blagajno za pokritje primanjkljaja** izplačil bolniških podpor. Torej naj vsak član to vpošteva, da bo poravnal vse naklade pri prihodnji mesečni seji.

Sobratski pozdrav do vsega članstva K. S. K. J.

H. Kompare, tajnik.

Op. ured. Za zadnjo številko došlo prepozno!

NAZNANILO.

Iz urada dr. sv. Jožefa št. 110 K. S. K. J. v Barberton, O.—Tem potom naznanjam vsem članom imenovanega društva, da je sklenilo društvo na zadni redni seji, da priredi društvo veselico na prostem in sicer v nedeljo dne 11. julija; začetek veselice bode takoj popoldne. Veselica se bode vršila na prostoru Columbia Chemisal Co., to je vzhodno od Mulbery St. Čisti preostanek je namenjen za društveno blagajno. Naprošeni ste, kakor tudi dolžnost vaša je, da se vsi, do zadnjega udeležite te prireditve in pripomorete nekoliko društveni blagajni.

Zaeno vam naznanjam, da se je sklenilo na zadnji seji, da pošlje društvo svojega delegata na prihodnjo konvencijo, katera se bode vršila v mesecu avgustu; pridite torej vsi na prihodnjo sejo, ker na imenovani seji se bode razmotrivalo glede vseh podrobnosti in da se bode dalo potrebna navodila zastopniku društva. Prihodnja seja se bode začela eno uro prej, kakor po navadi.

S sobratskim pozdravom
Joseph Lekšan, tajnik.

NAZNANILO.

Članicam društva Sv. Ane št. 156 v Chisholm, Minn., se naznanja, da se prihodnja seja vrši eno nedeljo kasneje, ker bode Ljudska Čitalnica na 4. julija zaprta, vsled praznika.

Miss Mary Babnick, tajnica.

NAZNANLO.

Molim sve člane društva sv. Mihalja št. 163 KSKJ., Pittsburgh, Pa., da se u največem številu udeleže prihodnje seje, koja če se vršiti, ili obdržavati **dne 11. julija o. g.** u našoj običnoj dvorani.

Na istoj seji imamo več važnih točka rešavati jer je zaostalo nekoliko točka od prošle seje, koje nisu riešene poradi malobrojnih članova.

Stoga se svi bez isprike pozivljate na prihodnju seju. Isto če se na prih. seji davati polgodišno izvešče; pak če svatko čuti, kako društveno imetje obstoji i na kakvem temelju.

Isto molim, da se i oni udeležiju prihodnje seje, koji po kučah seje vodiju, a na seje ili sednice se bojiju doči; i to kada dodje u kut sedne, pak nače da govori onde kdje je mesto za govoriti, pač pa govore onde, kdje ne pripada.

Sa sobratskim pozdravom
Matt Brozenič, tajnik.

Denver, Colo.

Denverški rojaki željno čakajo slavnosti 4. julija. Cerkev sv. Rožnega Venca za Slovence in Hrvate se bo posvetila na ta dan ob 10 dp., ker nikakor ni bilo mogoče 18. aprila zaradi snežnega viharja. Prostorna cerkev je zgrajena iz bele opeke, znotraj že prav dovršno in z vsem krasno opravljena, tako da je vsakemu všeč in verni rojaki gledajo veselo in ponosno na sad svojega truda in svoje požrtovalnosti. Sedaj jim ne bo več treba se drugod usiljevati kot stranski za verska opravila ali za kake svoje slavnosti.

Mili rojaki v sosednih naselbinah nam obljubujejo se vdeležiti te zanimive slavnosti, posebno Pueblčani in iz Rock Springsa nas hočejo počastiti in razveseliti. Naš oče znani prof. godbe in petja, g. Math. Jerman pride z vrlim klubom "Prešeren", da bodo peli pri slovesni sv. maši (njegova dobro izučena hčerka Doroteja bo igrala orgle), ter bodo priredili zvečer imeniten koncert v Stockyard pavilionu v korist nove cerkve. Popevali bodo tudi jugoslovanske pesmi v angleščini, kar bo gotovo tudi drugorodce jako zanimalo. Seveda so pripravljeni tudi domači pevci, da bodo z njimi sodelovali. V naši naselbini vse giblje in složno ter navdušeno pripravlja, da bomo prijazne goste razveseljevali in jim postregli.

Neprilik pri gradbi je bilo obilo, odpor od vseh strani v tej draginji, vendar vse nas je le priganjalo k junaškemu naporu in k pohvalni gorečnoti. Nekaj, le nekaj vodilnih moči smo imeli, res energične osebe in tako se vse doseže. Bog naj nam ohrani in okrepi še nadalje milo složnost in prav lahko stopimo v ugledno vrsto najbolj naprednih naših naselbin v novi domovini.

Mil. g. škof Rt. Rev. J. H. Tihen, ki res občuduje radodarnost naših rojakov in je zato nam močno naklonjen, bode blagoslovil cerkev. Rev. P. Ciril Zupan, O. S. B., naš začasni opravitelj je naprosil častita rojaka, Rev. A. Schiffrerja (on bo pridigoval, kakor pri vzidavi vogelnega kamna) in Rev. J. Judniča, da bosta prisostvovala in služboval pri cerkveni slovesnoti. To se ve, bi bi nam močno ljubo, vsi tukaj bi bili zelo hvaležni, če bi prišli še kaki drugi slovenski ali hrvatski duhovnik, pa se jih komaj upamo vabiti, ker so vsi tako oddaljeni od svojih podgorskih rojakov. Pridite, oj le pridite! Naš sveži, gorski znak Vas bo okrepčal in Vi nas boste navdihnili z blagim pogumom, da bomo bolj iskreno delovali za blagor sv. vere in milega naroda.

Vabilni odbor.

KAM PA V NEDELJO DNE 11. JULIJA?

Nikamor drugam, kakor na prvi in edini letošnji slovenski piknik, katerega priredi Pevski zbor "Soča", Chicago.

Dne 11. julija popoldne bo ta zbor prvič javno nastopil z novimi in krasnimi pevskimi točkami. Poleg tega se bodo udeležila izleta "Soče" tudi druga slovenska in hrvatska pevska društva.

Piknik se vrši na Maksovem vrtu 22 cesta in 61 Court Cicero, Ill. (na koncu Douglas "L" železnice).

Vstopnice je že sedaj dobiti v groc. trgovini Ivan Zvezicha, v tobakarni Frank Mravlje in v uradu "Glasila K. S. K. Jednote."

Prijatelji, lepe slovenske pesmi dobro došli!

SVARILO.

Iz urada jugoslovanskega poslaništva v Washingtonu, D. C. smo prejeli za objavo sledeči oklic:

Št. 413 14. junija 1920.

Vsled naredbe finančnega ministrstva se ponovno obrača pažnjo našim podanikom (državljanom), ki potujejo v našo državo, **da ne kupujejo nikakih kronskih bankovcev ne žigosanih, ne nežigosanih in ne markiranih, ker ti bankovci nimajo v naši državi nikake vrednosti.**

V zvezi z vsemi prejšnjimi postavami in določbami se s tem ponovno opozarja prizadete državljane, da naj ne kupujejo kron pri odhodu v našo državo. Ker so kronski bankovci vzeti iz prometa, bodo imeli dotičniki sami škodo.

Po naročilu poslanika
Branko Lazarevič, tajnik.

ZANIMIVA "BASE BALL" IGRA.

Tekma med chikaškimi in waukeganskimi fanti za prvenstvo. Kdo bo zmagal?

Poroča se nam, da so pozvali waukeganski slovenski ,fantje naše chikaške fante na hud boj; toda ne orožjem, ampak z žogami in "batom" pri "base-bal" igri **dne 5. julija ob 2:30 pop. v Davis parku, Waukegan, Ill**

Ta poziv so naši chikaški fantje z veseljem sprejeli — Pravijo, da, dasiravno imajo naši sosedni Waukegančanje svoj dobro izvežban "team", se jih ne ustrašijo, kar bomo videli ob zaključku igre.

Vodja chicaškega "teama" bo rojak Silvester Darovec, ki bo izbral vse svoje najboljše nekdanje igralce, da pokaže spretnost tega "teama". Naš team bo obstojal iz sledečih fantov: (bratje) Josip, John, Anton in Frank Duller; (bratje) Florj. Silvester in Louis Darovec; Jakob Korenčan, Anton Gregorich in Joe Steblay (ml.) Josip Gregorich bo imel transportacijo v oskrbi.

Vsled tega se prijatelji te krasne ameriške narodne športne igre uljudno vabijo k mnogobrojni vdeležbi v ponedeljek dne 5 julija v Waukeganu. Vstopnina prosta. — Chikaški fantje se odpeljejo z drugimi izletniki ob 10. uri dop. z Northwestern postaje.

Razdelba igralcev.

Chicaški "team:"

L. Darovec, S. S.
J. Duller, R. F.
S. Darovec, C. F.
J. Steblay, I. B.
F. Darovec, 2 B.
J. Korenčan, 3 B.
A. Duler, L. F.
J. Duller, C.
A. Gregorich, P.
F. Duller, P.
Joe Merlak (na razpolago.)

Waukeganski "team":

Merlak C.
Terlep, P.
Lotz, S. S.
Bailey, 1 B.
Košir, 2 B.
J. Opeka, R. F.
Kun, 3 B.
A. Opeka, L. F.
Cerk, C. F.
Lotz. P.

Bog med nami.

(Za "Glasilo K. S. K. Jednote" spisal Ksaver Meško.)

V življenjepisu sv. Pavlina, ki je bil l. 353 rojen v Rimu iz imenitnih paganskih starišev in je že v mladih letih dosegel visoke državne službe in časti, a se jim je kasneje odpovedal ter jet postal kristjan in škof v Noli v bližini Rima, beremo: Ob času njegovega škofovanja so po Italiji divjali Goti in pozneje Vandali in so posebno Kampanjo, krajino pod Rimom, po vsem izropali. Sv. škof ki je videl gorje ljudstva, je prodal vse, kar je imel, celo opravo svoje sobe, posteljo in mizo, ter je porabil denar za trpeče ljudstvo. Kar pride nekega dne k njemu siromašna vdova ter mu s solznimi očmi potoži, da so ji sovražniki vjeli sina in ga kanijo prodati v sužnost. Obupana mati, ki je imela do škofa veliko zaupanje, ga srčno prosi, naj ji on pomaga, da dobi sina nazaj, ker je sin edino veselje njenega življenja in edina opora njeni starosti. Škofu se je trpeča mati v srce smilila. A kako ji naj pomaga, ko pa ničesar nima, da bi mladeniča odkupil! Kaj stori tedaj sv. mož? Gre in se ponudi, naj vzamejo njega za sužnja namesto tega mladeniča. In res so Vandali mladega jetnika izpustili in se je mladenič vrnil k svoji materi, škofa Pavlina pa so poslali v suženjstvo v Afriko.

Kaj ne, plemenit, velik, občudovanja vreden je bil ta čin sv. škofa? Zapustil je svojo visoko službo, da bi storil dobro stari materi in njenemu sinu, ter je šel prostovoljno v težavno sužnost. Velik čin velike duše.

Poznamo pa nekogar še večjega, še imenitnejšega, ki je storil nekaj še neprimerno plemenitejšega, še mnogo večjega spoštovanja vrednega: zapustil je svoje večno bivališče, sv. nebesa in vso njih slavo, da bi rešil nas najhujše sužnosti, sužnosti pekla, moči hudega duha. In iz ljubezni do nas je še sedaj med nami, nekako v ječi, v tabernakljih naših cerkvâ — "Glej, kogar svet ne obseže, je postal naš sužnj," vzklika ob premišljevanju tega skoro nerazumljivega čudeža ves zavzet sv. Bonaventura. Kdo pa je ta naš veliki in preveliki dobrotnik, vemo vsi. Veliki duhovnik nove zaveze je, Sin božji, Gospod in Zveličar naš Jezus Kristus, ki mu bodi čast in slava na vseh vekov veke.

Vprašajmo pa se: čemu, s kakšnim namenom pa biva Gospod Jezus pod podobo kruha v naših cerkvah, v naših tabernakljih, v naših monštrancah in ciborijih! Na to vprašanje bi lahko odgovorili: biva tukaj kot naš prijatelj s svojo ljubeznijo, kot naš oče s svojo skrbjo, kot naš kralj s svojo močjo.

Kaj ne, to vemo vsi: prijatelj na prijatelja rad misli, prijatelj se s prijateljem rad pogovarja, prijatelj prijatelju rad stori kako uslugo, kako veselje, mu rad izpolni vsako prošnjo, ki jo izpolniti le more, rad pomaga prijatelju. Isto velja in sicer v še večji meri v očetu in otrokih. Oče misli mnogo, z ljubeznijo in skrbjo na svoje otroke, otroci na očeta. Oče in sinovi in hčerke se čestokrat in radi pogovarjajo med seboj — kajpada mislim dobrega očeta in dobre sinove, dobre hčerke. Oče rad stori otrokom, za kar ga prosijo, otroci se radi obračajo do očeta s prošnjami, ker vedo: oče nam bodo gotovo to željo izpolnili, nam bodo gotovo to in to storili.— In kralj naposled — mislimo seveda zopet dobrega kralja in vladarja — skrbi za svoje podložnike, jih s svojo močjo varuje, jim pomaga, ker ima več moči, več sredstev, da pomagati more. Ali če že ne pomaga vselej, človeka že veseli, potolaži in dvigne, ako ga vladar sprejme, prijazno in dobrotljivo z njim govori.

Poglejmo zdaj, kako pa je Gospod Jezus v presv. Rešnjem Telesu, v naših tabernakljih, v naših monstrancah. Z vso pravico lahko trdim: Tudi Gospod Jezus je res dober prijatelj, ljubeč oče, ljubezniv in dobrotljiv kralj vsem, ki prihajajo k njemu, vsem, malim in velikim, bogatim in ubogim, učenim in neukim, pravičnim in celo grešnikom. Ne bodemo dokazovali tega s kako veliko učenostjo, poglejmo le v vsakdanje življenje, ki nam bo najbolj dokazalo resničnosti naše trditve.

Iz sv. pisma nam je znano, s kokolju beznijo je Jezus, ko je še hodil po svetu, sprejemal otroke, tako da je dobil za vse čase častno ime: nebeški prijatelj otrok. Nekega večera, pravi knjiga božja, so prišle pobožne matere in so privedle za roke, prinesle na rokah svoje otroke in otročičke, da bi jih Gospod Jezus blagoslovil. Gospod pa je ves dan učil in je bil utrujen, zakaj njegova človeška narava ki je potrebovala jedi in pijače kakor naša, se je ob delu utrudila, kakor se utrudimo mi. Zato so apostoli pobožne žene odganjali. reči "Pustite Gospoda danes pri miru. Ves dan je učil, upehan je. Saj lahko pridete jutri, pojutrišnjem." Kaj pa je storil Gospod? Pokaral in posvaril je učence, češ: "Pustite male k meni priti in nikar jim ne branite, zakaj takih je nebeško kraljestvo." Dasi tako priprost, najlepših, eden najbolj ganljivih prizorov in dogodkov v sv. evangelijih je ta prizor: Nebes in zemlje Gospod ima čas za priproste male otročiče, se pogovarja z njimi, jih objema, moli nad njimi, jih blagoslavlja.

In glejte, prav takšen je Gospod še sedaj, tukaj v zakramentu sv. Rešnjega Telesa. Ker so nekateri branili nedolžnim otročičem k sv. obhajilu, jim je neba in zemlje Gospod zaklical po svojem vidnem namestniku, po evharističnem papežu Piju X.: "Pustite male k meni priti in nikar jim ne branite, zakaj teh je nebeško kraljestvo!"

In glejte, pride takle droben otročiček, ki se mi odrasli komaj zmenimo zanj, komaj posluhnemo kako njegovo besedo, ki mu starši in drugi odrasli doma vedno pravite: "Bodi vendar tiho in nikar ne govori, ko pa ničesar ne veš in ne znaš" — pride, pravim, tak otročiček v cerkev, poklekne pred tabernakelj, sklene drobne svoje rokce, in glejte čudo veliko, ljubi Jezus, nebes in zemlje vladar, vestno in pazno posluša vsako njegovo besedico, slednjo željo, sleherno prošnjo, ne naveliča se, poslušati ga ure in ure . . . Kaj ne, kako velika, več kot prijateljska, celo več kot očetovska ljubezen . . . In nežne, nedolžne otroške duše čutijo to ljubezen. Zato otroci Jezusa tudi tako ganljivo ljubijo. Dogodilo se je pred leti na Koroškem, da je neki župnik pripravljal otroke na prvo sv. obhajilo — bilo je to na šoli, ki jo vodijo šolske sestre, kjer so torej otroci tudi od strani učiteljstva zgledno ozgojeni. Pa pravi gospod majčkeni deklici: "Ti pa boš še počakala in boš šla prihodnjič k sv. obhajilu." Videl je, da je postala deklica vsa žalostna. Čez nekaj časa prične tiho jokati. Gospod pristopi k nji in jo vpraša, zakaj da joka. Deklica od samega ihtenja ne more nič odgovoriti. Drugi otroci pa pravijo: "K sv. obhajilu bi rada šla." Župnik vpraša: "Ali res rada?" Dekletce prikima. Zakaj pa tako rada?" Dekletce ne odgovori od samega joka ne more in boji se. Župnik se skloni k nji in ji pravi: "Le povej mi. Pa povej samo meni na tihem." Tedaj pravi dekletce poglasno in jokaje: "Ker imam ljubega Jezusa tako rada." — Odkod pač ta ljubezen majhnega otroka? Ali ne, ker je dekletce čutilo v nedolžnem srcu, kako je Jezus dober, kako tudi on njo ljubi?

Jezus pa se kaže res že tudi proti otrokom radodarnega prijatelja, ljubečega očeta, velikodušnega kralja, ki jih tolaži, njih prošnje uslišuje. Naj navedem še kratek zgled, kako že tudi otroci čutijo sladko tolažbo Jezusovo. Na Spodnjem Koroškem ima svoje gradove in svoja posestva bogata in pobožna grofovska rodovina. So večkratni miljonarji, a ob vsem bogastvu imajo vendar svoje križe in težave. Grof se je namreč poročil s svojo sestrično. Otroci iz žlahte pa navadno niso kaj zdravi. Tako tudi tukaj. Telesno pač čili in krasni ne slišijo in ne morejo prav govoriti. Pa je pred leti, kakih 17 let bo že tega, šla 12 letna komtesa ali mlada grofična k prvemu sv. obhajilu. Po sv. obhajilu pa je pisala pismo svoji teti, in koncept ali prvi zapisek pisma je prišel slučajno v druge roke. Krasno pismo je to, polno goreče ljubezni do božjega Zveličarja v presv. Rešenjem Telesu. Pisala je med drugim: "Pred sv. obhajilom je g. katechet imel kratek nagovor. Žal, nisem vsega razumela. Toda ko sem sv. hostijo zavžila, sem čutila, da me ljubi Jezus lahko naredi srečno, dasi mi ni dal posluha in ne dar govorjenja." Glejte, tako je to pobožno, polom je g. katehet imel kratek napolnil Gospod Jezus z obilno, sladko tolažbo, s prelepim veseljem, ko je s pobožnim, otroškovdanim srcem prišla k njemu in on s svojo milostjo k nji. Kako bi se ljubi Zveličar, nebeški prijatelj otrok, takemu angelskemu bitju pač mogel ustavljati? Koliko tolažbe je za starše, ki imajo že mnogo otrok in se jih že nevoljni in se jih že bojijo, v tem: "Čim več nedolžnih rok se bo v moji hiši, pri moji mizi sklepalo k prisrčni molitvi, čim več nedolžnih src bo klicalo h Gospodu, tem več blagoslova božjega ,tem več miru in sreče bo nosilo z nebes na mojo hišo."

Pride pred Jezusa s tabernaklju mladenič, pride mlado dekle. Morda imata na srcu zadeve in težave, ki jih ne upata, ne moreta razodeti ne staršem, ne najboljšim prijateljem in prijateljicam. A Jezusu jih zaupno povesta. Razgreta v molitvi pred Vsevednim svoje srce in Jezus ju pozorno, blage volje, dobrotljivo posluša, res najljubeznivejši prijatelj, najboljši oče. In Jezus ju potolaži, ju razsvetli, kaj naj storita, jima usmiljeno pomaga v ti, v oni nevarnosti in skušnjavi.

(Konec prihodnjič.)

O krščanski izobrazbi.

Čast starišev v božjem zastopništvu.

Iz angleščine prevel Avg. F. Florjanc.

(Nadaljevanje.)

Že na prvi pogled, ako premislimo sedanje razdelnosti raznovrstnih protestantovskih sekt je zelo dvomno, če je tako podeljen krst, ki je na primer opravljen brez naravne vode ali brez pravih besedi veljaven. Torej, ali postane tako krščeno dete kristjansko ali pa še vedno ostane kakor je bilo, brez svetega krsta Vseeno, akoprav bi ne prišel ta vzrok v nikak vpoštev, ali je tak krst veljaven ali ne, vendar podeljenje svetega krsta po kakšnem protestantovskem duhovnu ali kakemu drugemu (ker protestantovski duhoven nima v tem slučaju nič večje pravice in oblasti, kakor pa vsak navaden človek) izvzemši v silni potrebi, ni nikdar dovoljeno, in to še celo pod kaznijo smrtnega greha. To je tisti dodeljeni vzrok, ki bi naj napolnil katoličane z resno boječnostjo in strahom mešanega zakona. Ali niso ravno tukaj naše mladenke prezaupljive, ki so zmiraj pripravljene vreči same sebe v te vrste zakon! Resnica je, da nekatoliška oseba obljubi na trdnost in možatost njene besede in v nekaterih slučajih napravi to obljubo celo z svojim podpisom, da se se bodo otroci izobraževali kakor bo katoliška mladenka želela, in da ji bode dal mož tudi svojo pomoč to obljubo izpolniti. Prav iskreno ji mož obljubi, da bode dal vse otroke krstiti v katoliški cerkvi in jih vzgojiti v katoliškem duhu. Potem duhovnik to pismeno potrdilo pošlje škofu, da jih zamore po cerkvenih pravilih odvezati od tega zadržka in nato zavezati za njuno celo življenje. Kmalu na to se rodi temu paru prvo dete. luteranski in metodistovski duhovni in sorodniki zmiraj nagovarjajo moža, naj nikar ne pusti vzgojiti malo dete po materini veri, kakor je zaobljubil pred poroko. V kratkem so pozabljene vse njegove ustmene in pismene zaobljube, najsi bodo še tako sveto storjene. Uboga žena in mati lahko sedaj plaka in joka kolikor hoče; možev odgovor je vedno: "Krsti ga naj duhoven moje vere, ali pa naj ostane brez svetega krsta". Uboga mati, ali žena je bila zapeljana, ker je tako hotela, ker ni poslušala opomina njenega spovednika: zapeljana in oropana miru in sreče za celo njeno življenje, morebiti tudi za njeno celo večnost! Torej, mladeniči in mladenke, varujte se enake pogube dokler je še čas! V takem slučaju je v nevarnosti zveličanje vaše duše in zveličanje vaših otrok!

Nazadnje je prav spodobno in krščansko za stariše, da posvetijo oni krstni dan in ga vsako leto kolikor toliko svečano praznujejo. Nikdo ne more ničesar zoper to, če stariši ob sličnih dneh napravijo kakšno malo bolj izvanredno pojedino, dokler je cela stvar na pravem mestu. Otrokovo rojstvo je gotovo tudi naravna čast in naravni blagoslov za stariše. Resnica je: —Biti obdarjen z otroci je biti obdarjen z Bogom." Toda glavni vzrok za razveseljevanje naj bi vselej bil nadnaravni dar in milost podeljena malemu otročičku, in njegovim starišem. Ti so dolžni reči in misliti: Tukaj imamo sedaj dediča nebes, živi tempelj Troedinega Boga v brezmadežnem oblačilu! Ob strani njega mu je sam Bog pri krstnem kamnu podelil angelja varha in svetega zaščitnika, po katerem imenu se bode tudi od sedaj zanaprej imenoval. In sedaj nas on postavlja, da ga ob njegovi strani skupno z angeljem varhom varujemo pred nevarnostmi tega sveta. Naša dolžnost je, da ga zopet pripeljemo nazaj v njegovo okrilje, kateri ga je z zaslugami prvorojenega Sina pri krstu prerodil za svojega otroka. — Te misli nikdar ne pobijajo in ne zmanjšujejo svetovnega veselja, toda ga samo štedijo, posvečujejo in poveličujejo. In ti presodki naj pridejo v otročje in starišev razumevanje, ter se naj na ta način ponavljajo vsako leto, ko se praznuje krstni dan njihovih otrok. Toda to praznovanje dan danes je izgubilo oni lepi vtis, ki bi ga moralo imeti. Seveda če se že ta dan ne praznuje, naj se praznuje dan otrokovega godu, kateri dan človeka naravnost spominja na sveti krst in na njega svete obljube. Po mojem mnenju se mi nikakor ne zdi priporočljivo za stariše praznovati rojstni dan namesto godu (imendan). Ta dan je posebno pripraven za stariše, da utisnejo v otrokovo srce globoko spošljivost do dne, ko je postal dedič nebeškega kraljestva, na dan ko mu je bila dana snežno bela nedolžna obleka in na dan ko so bili rešeni izven hudičeve oblasti. Vse to dela čudovito dobra dela v razumu malega otroka. Življenje svetnikovo, ako jim ga stariši pravilno razodenejo, jim bode zmiraj stalo pred očmi kot zrcalo in ogled, po katerem se bodo morali ravnati ,če bodo hoteli doseči svoj zadnji cilj. Človek se zamore potem takem pravilnejše ravnati, ker vidi pred sabo luč, katera ga vodi po poti ki je obdana s trnjem, skušnjavami in težavami. Tak človek lahko reče sam sebi: "Moj sveti zaščitnik je imel iste težave in iste bridkosti kot jaz in če jih je on premagal, tedaj jih bodem tudi jaz.

Če so stariši tako posvetni in tako brezvestni, da praznujejo rojstni dan namesto godu, tedaj naj gledajo, da ne bodo izbrisali iz otroškega srca hvaležnost do prejetih dragocenih zakladov svetega krsta in darov, katere jim je Bog podelil ob rojstvu otroka!

Toda eno velepomembno stvar naj še tukaj mimogrede omenim, stvar, katera dandanes povzroča toliko pohujšanja malim otrokom. Ta pohujšanja se dogodavajo pri praznovanju rojstnega dne. Pri te vrste praznovanjih se pripravljajo pojedine, popivanje in plesi, igre potovanja in popevanje. Te stvari so seveda same ob sebi nepregrešne in dovoljene vsakemu človeku za razveseljevanje. Bog sam je vesel človeka, ako ga vidi veselega pri polni mizi in ki se spodobno obnaša. Greh in pregreha samo pride tedaj vmes, kadar človek ne pozna prave mere v te vrste razveseljevanju. In ravno tukaj se nahaja ona točka, katero dragi stariši dobro premislite pri praznovanju rojstnega dne. Stariši, ali ni neumno ob sličnih pojedinah imeti plese v hiši in celo noč trajajoče zabave in pogostokrat to v slabi druščini? Ali je to koristno za štirinajst letno hčerko ali sinka? Ali nimate oči, da ne vidite kako spravljate svoje otroke v posvetne stvari Ali ne vabite ravno s te vrste početjem slabo druščino na vaš dom, plese in ponočna razveseljevanja, ki so prezgodnja in prerana za vaše mlade otročičke? Gotovo ste že večkrat slišali, tedaj gotovo tudi veste koliko verskega značaja se zamore najti v njih. Pogostokrat, če ne skoro vselej, se vidi in spozna, da je verski značaj njih deveta briga. Če taki stariši okusijo prehitro grenke posledice te vrste zabav, tedaj naj sami sebe obdolžijo in priznavajo za krive.

Krščanski stariši! Ob koncu krstnih obredov je krstitelj položil belo oblačilo na rame vašega otroka, predstavljajoč posvečujočo milost Božjo in ob ravno istem času je izgovoril sledeče besede: "Sprejmi to belo oblačilce in obdrži ga neomadeževanega dokler ne prideš pred sodni stol našega gospoda Jezusa Kristusa, in da s tem zamoreš posesti večno življenje." Takrat še vaše dete ni razumelo teh besedi, Vi ste razumeli njih pomen in ste tudi potem dolžni gledati, da jih bodo vaši otroci izpolnili do zadnje najmanjše točke. S prejemom sv. krsta ste postavili vi vaše dete na edino pravo pot, ki pelje naravnost v nebeški raj. Ravnajte se tudi vi po njej, tako da boste tudi vi z otrokom lahko prejeli vam obljubljeno plačilo v nebesih.

(Dalje sledi.)

POZOR SLOVENCI! POZOR!

Renti bodo čedalje višji, pomagajte si in bodite samostojni. Jaz imam dosti hiš naprodaj v bližini slov. cerkve kakor tudi po vseh delih mesta Chicago. — Potrudite se dokler se istim cena ne poviša.

Izredno ugodna ugodna prilika! Na prodaj imam lepo zidano hišo v grocerijo na vogalu oddaljeno en blok od slovenske cerkve. Proda se zaradi bolezni. Dobi se po ugodni ceni na lahke plačilne obroke.

Moje dolgoletno poslovanje Vam jamči za točno in pošteno postrežbo.

Za nadaljna pojasnila se obrnite na

MARIIN LAURICH
1900 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
Telefon: Canal 5777.

POZOR SLOVENCI!

Spodaj podpisani prodam, ali zamenjam za malo farmo, svojo 320 akrov veliko. Vzrok je bolezen. Ako katerega veseli, naj piše, ali pa sam pride pogledat. Tu je lepa prilika za živinorejo.

Matt Yerman,
Box 35, Mill Iron, Mont.
(Carter County.)

ZAHVALA.

Kolekta za trifarske zvonove.

V Homestead, Pa. in okolici so darovali za zvonove pri Treh farah na Dolenjskem sledeči rojaki:

Iz Radovič: Marko Simčič $15, Geo Simčič $10.50, Josip Simčič $10.00.

Iz Pleščega vrha: John Pazdere $10.00.

Iz Rozalnie: po $5.00 Josip Rudman in Anton Slanc; Anton Panijan $3.00.

Iz Želebej: po $5.00: Anton Nemanič in John Nemanič; Martin Kozan $3.00.

Iz Križevske vasi: Marko Malevič $5.00, Marko Bajuk $3.00.

Iz Bobnarcev: po $2.00: John Horvat, Frank Polak, Frank Gorše, Nick Gorše, Mihael Gorše, Math Čulig in Mihael Katunič. Po $1.00: Nick Baša, Nick Ivaniš in Dragotin Bukovac.

Iz Završja: po $2.00: Mihael Zupetič, Nick Belavič, Mirko Furlič in Tomaž Relič.

Iz Preloke: Frank Starašinič $2.00. Po $1.00: Štefan Petrina, Peter Borkovič, John Borkovič, Geo Matjašič (Komanje), Mihael Čunko, Frank Čunko (Prekriš), Peter Tutor (Podzemelj), John Ritmanic (Adlešiči) Josip Kajetič (Vel. Lešče), Geo Čoholič (Prilišče), Jernej Zagore (Šent Jernej), Mrs Rudman (Češko), Frank Gušič (Vivodinja), Katarina Nemanič (Čurili); Jakob Knez 50c (Višnja Gora). — Skupaj $116.00.

Svota odposlana uredništvu "Glasila K. S. K. Jednote."

Hvala Vam iskreno cenjeni darovalci Slovenci in Hrvati. Želimo, da se Vam tisočero pomnoži, kar ste darovali za te zvonove.

Homestead, Pa. dne 22. junija 1920.

Anton Nemanič, Joe Simčič, Marko Simčič, nabiralci.

Op. uredništva: Gornji znesek smo v redu prejeli in oddali na pristojno mesto.

Za tri farske zvonove darovali so še: John Krašovec (Radoviči) v Chicagu $2.00 in Anton Chicago, Keewatin, Minn. $1, skupaj $3.00. (Advertisement)

POZIV.

Nedavno sem videl v "Glasilu" zahvalo darovalcem za zvonove cerkve pri Treh farah na Dolenjskem, katero je priobčil rojak Frank Tesack v San Francisco, Cal.

Ker sem jaz, zdolej podpisani velik prijatelj in znanec vseh tistih darovalcev, in sem sedaj prvič slišal o njih v 20 letih, zatorej bi rad videl, da bi se eden, ali drugi izmed njih pismenim potom zglasil na zdolej podpisanega. Posebno bi rad videl, da se zglasi Martin Šuklje in Josip Cesar iz Ternovca ter John Rus iz Lokvice, za kar se jim že vnaprej zahvaljujem.

Z rojaškim pozdravom
John Dragovan,
Box 663 Soudan, Minn.
Član dr. sv. Cirila in Met. št. 4, Tower, Minn.

KAJ VAS ZAMORE V VROČEM POLEJU OHRANITI ČILE.

V vročih poletnih dneh je velike važnosti za vas, da si ohranite zdravje, kajti s prišlim vročim zrakom in vremenom, se življensko stanje pri težkem delu zelo poslabša. Potrebno je, da se uredi telesni organizem ter se ojači življensko moč. Trinerjevo ameriško zdravilno vino vam zamore pomoči k pravim življenskim zahtevam. Ono vam izčisti notranjost, poboljša tek ter uravna ves drugi telesni sistem. Navsezadnje je pa tudi zelo okusno. Za poletna prehlajenja ni boljšega zdravila kot ono. Ampak vi morate vedno dobiti le Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino, vsledtega morate paziti na besedo "Triner's" Vaš prodajalec zdravil ima v zalogi tudi druga izvrstna Trinerjeva zdravila če ne jih dobi za vas. Posebne kakovosti je Triner's Angelica Bitter Tonic, Triner's Red Pills, Triner's Antiputrin itd. — Joseph Triner Company, 1333—1345 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. (Advertis.)

Zastave, bandera, regalije in zlate znake za društva ter člane K. S. K. J.
izdeluje
EMIL BACHMAN
2107 S. Hamlin Ave.
Chicago, Ill.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsako sredo.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravništvo:
1951 West 22nd Place, CHICAGO, ILL.
Telefon: Canal 2487.

Naročnina:
Za člane, na leto.....$0.96
Za nečlane.....$2.00
Za inozemstvo.....$3.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA

Issued every Wednesday.

Owned by the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union of the United States of America.

OFFICE:
1951 West 22nd Place, CHICAGO, ILL.
Phone: Canal 2487.

Subscription price:
For Members, per year.....$0.96
For Nonmembers.....$2.00
For Foreign Countries.....$3.00

81

Uspehi dosedanjega razmotrivanja povodom XIV. konvencije.

Marsikak praktičen trgovec pogleda večkrat čez dan v svojo blagajno (cash register) za koliko je že stržil, oziroma, koliko je že denarja v blagajni. Tare ga radovednost, kako se mu bo dnevni trud ter zaslužek obnesel: ali dobro, ali pa slabo.

Osobito se kak grocer rad suče okoli blagajne ob sobotah, glavnih tržnih dnevih. Mehanične tipke mu udarjajo razne svote: male, srednje in tudi velike. Vse gre pa za dobro na večer, ko trgovec naredi dnevno bilanco.

Početju tega trgovca bi na en način lahko primerjali tudi našo K. S. K. Jednoto, ki se marljivo pripravlja na svoje 14. glavno zborovanje, oziroma svoj važen bilančni dan. Recimo, da igra pri tem tudi naše "Glasilo", ki je last K. S. K. J. ulogo one blagajne v obliki raznih razmotrivanj; urednik pa marljivo pritiska tipke strojepisa, da se predali lista vedno bolj in bolj polnijo s takim gradivom.

Ali bi ne bilo prav in umestno, da pogledamo malo v predale in kolone te blagajne ,koliko smo že dosedaj nabrali? Kake uspehe nam kaže dosedanji obračun? Koliko bo skupnih dohodkov? Dobička? Ali morda celo izgube? Preštejmo torej ta register, ker čez 6 tednov ga bo treba popolnoma zaključiti in pokazati delegatom prihodnje konvencije rezultat.

Povodom XIV. konvencije smo pričeli z razmotrivanjem za celih 8 tednov prej kot pri minuli, XIII. konvenciji. Ni dvoma, da ne bomo imeli vsled tega tudi več uspeha. Pred 3 leti je imelo članstvo K. S. K. J. ravno 16 tednov časa za razmotrivanje, isto je bilo priobčeno od št. 18 do 33 ter se je v Glasilu obelodanilo vseh skupaj 81 razmotrivanj ter temu sličnih dopisov. Letos smo pa pričeli z razmotrivanjem že pred 16 tedni, ozir. s štev. 10; do konvencije imamo pa še 6 tednov. Trdno smo prepričani, da bo skupno število razmotrivanj za to konvencijo prekašalo skupno število XIII. konvencije in da bodo ta razmotrivanja dosti pripomogla k boljšemu zaključku prihodnje konvencije.

Ker vemo, da bi marsikak član, pred vsem pa delegat rad natančno znal o uspehih dosedanjega razmotrivanja, si je uredništvo nadelo to, nič lahko nalogo, da o tem že danes podrobno poroča. Ta sestava je bila gotovo trudapolna, ker je moral urednik že pozno v noči vse dosedaj priobčena razmotrivanja še enkrat dobesedno prečitati, prelistati in prerešetati. Iz predstoječe tabelice o uspehih dosedanjega razmotrivanja bo lahko vsak delegat presodil, kaj misli in želi članstvo o tej, ali drugi točki, ki bo prišla v konvenčni zbornici na dnevni red.

Povzeli smo iz dosedanjih razmotrivanj vse važne stvari, bodisi že ta ali drugi nasvet. Izpustili smo samo par točk, ki nimajo za konvencijo nobenega smisla.

Nedavno se je nek dopisnik izrazil, da "Glasilo" prinaša vse od konca do kraja: dobre, pa tudi neumestne tvari. To je resnica. Nikakor nočemo, da bi kdo uredniku očital bivšo rusko ozir. avstrijsko cenzuro. In tako romajo v list vsa razmotrivanja, ki imajo količkaj umestnega lica, kajti dopisniki imajo po svojem mnenju več pravice pri priobčevanju razmotrivanj, kakor pa urednik. — "Odločno Vam prepovem, da ne smete nobene moje besede v dopisu črtati. Jaz sem odgovoren za vsebino, ne pa urednik!" — Take opombe smo prejemali. — No hvala Bogu, še par tednov in potem se bo pa sedanji urednik malo začasno, ali pa tudi za vedno oddahnil! Od št. 10 do današnje izdaje (26) je bilo vseh skupaj že 56 razmotrivanj. Sleherna številka je vsebovala kaj tega kradiva, izvzemši št. 15.

Tega razmotrivanja se je udeležilo, ozir. poslužilo 43 članov (dopisnikov) 4 članice, 5 društev (uradno) in trije glavni uradniki. Člani (moški) so spadali k sledečim društvom (navajamo jih po redu kakor so bili dopisi priobčeni) št. 11, 145, 29, 7, 23, 25, 25, 91, 2, 49, 122, 145, 1, 144, 163, 7, 30, 153, 62, 2, 3, 7, 153, 163, 136, 52, 23, 153, 53, 3, 112, 53, 161, 7, 29, 30, 7, 14, 52, 17, 69, 53, in 14. Nekatera društva so večkrat zastopana.

Sledečih 5 društev je uradno podalo svoje nasvete v razmotrivanju: 42, 67, 114, 90, 30.

Kakor že omenjeno, so dosedaj poslale 4 članice svoje razmotrivanje povodom prihodnje konvencije in sicer ena dr. št. 108, dve št. 162 in ena št. 156.

Glavni uradniki so se doslej v razmotrivanju odzvali: gl. predsednik enkrat, gl. tajnik dvakrat in urednik "Glasila" enkrat.

Zdaj pridejo pa najbolj zanimive točke pri našem dosedanjem obračunu: Misli, želje in nasveti posameznih članov(ic) katere naj konvečna zbornica razmotriva ter reši.

Za žensko enakopravnost je bilo doslej 21 predlogov; **proti** pa 2.
Za lastno tiskarno 3 predlogi; **proti** pa 10.
Za premembo uredništva "Glasila" v Joliet 8, **proti** 2.
Za zvišanje naročnine "Glasila" 5.

Da bi se "Glasilo" tiskalo tudi v angleškem jeziku, je predlagalo 5 dopisnikov, proti pa 6. En dopisnik je želel, da naj "Glasilo" priobčuje razgovore za učenje angleškega jezika.

Da bi "Glasilo" izhajalo kot mesečnik, sta svetovala dva člana; za zmanjšanje lista na 4 strani je bil 1 član.

Eden je svetoval, da naj list večkrat na teden izhaja v manjši obliki.

Da se število gl. odbora skrči, so predlagali 3 člani.

Za umestitev II. tajnika v uradu je bilo 6 predlogov.

Povišanje plače gl. tajniku je svetoval en član.

Povišanje plaše uredniku in upravniku "Glasila" sta priporočala dva člana; da se mu izreče zaupnica pa 4.

Da se plača vse stroške delegatov iz Jednotine blagajne, je predlagalo 15 članov, proti pa 2.

Konvencijo na 4 leta (in tudi 5) je priporočalo 11 dopisnikov.

Da naj se konvencija vedno vrši v Jolietu je želel 1 član.

Prihodnjo konvencijo v Indianapolis, Ind., je priporočal 1 član.

Da naj konvencija izvoli posebnega predsednika tekom zborovanja, je predlagal 1 član.

Premembo glavnega urada iz Jolieta je svetoval 1 član.

Za uvedbo bolniške centralizacije je bilo 11 dopisnikov, proti pa 2.

Uvedbo centralnega sklada podpore pri dolgotrajni bolezni (nad 6 mesecev) je predlagalo 8 članov.

Za umobolne člane se je zavzelo troje dopisnikov.

Za popolno preuredbo pravil je bilo 7 dopisov.

Da ostane Jednota na strogi katoliški podlagi je želelo 11 članov.

Uvedbo solventnosti je priporočalo 6 članov, proti pa 1.

Sistem zadolžnic odobrava 6 članov.

Za popolno opustitev vseh poškodb in operacijskih podpor je bil 1 član; za zvišanje istih tudi 1.

Za uvedbo ases. po Amer. Exper. Table of Mortality je bil en član.

Eden dopisnik je priporočal, da naj si Jednota postavi svojo hiralnico za onemogle člane.

Eden svetuje, da naj se uvede pri sprejemanju novih članov lep obredni sistem in da naj se sprejema v Jednoto tudi člane(ice) čeravno niso Slovani, v slučaju da so isti poročeni s kakim članom(ico) naše Jednote.

Da naj Jednota več ne posojuje denarja na privatna posestva (mortgage) je bil 1 član.

Suspendacijo stavkokazov iz društva in Jednote je priporočal 1 član.

Da naj e potne liste članom v Jugoslaviji podaljša do smrti, je svetoval 1 član.

Da naj se posmrtnino pošilja blagajniku društva, je želel 1 član.

In končno: Dva člana sta priporočala, da naj se vse agitatorje za propali "reinšurance" izključi.

To so najbolj važne točke iz dosedaj povzetih 56 razmotrivanj. Ob zaključku razmotrivanja tik pred konvencijo bomo pa priobčili še kratek izerp iz še došlih, ali prihodnjih razmotrivanj tako, da bodo cenj. sobrati delegatje imeli malo vpogleda kaj naša društva in članstvo želi. Upamo, da se bo konvenčna zbornica tudi ravnala po želji članstva, ker pregovor pravi: "Vox populi, vox Dei"—"Ljudski glas je božji glas.

Vsem organizacijam, društvom in poedincem na znanje in ravnanje:

Cenjeni gospod: —

Ameriški Rdeči Križ Vas prosi, da kot društveni tajnik prečitate na seji svojega društva sledečo objavo:

Kakor se nam poroča, je v Združenih Državah na milijone kronskih bankovcev bivše avstro-ogrske monarhije — ožigosanih in neožigosanih kolkovanih in nekolkovanih, — katere brezvestni agentje vsiljujejo ljudem v nakup. Hodijo baje celo po naselbinah od hiše do hiše, da se iznebijo svojih nič vrednih kronskih bankovcev proti plačilu trdo zasluženih ameriških dolarjev. Mnogi ljudje, ki so se v svoji nevednosti dali omamiti, so prišli ob svoj denar. Tragičen je slučaj onih priseljencev, ki vrnivši se v star kraj z listnico, polno kronskih bankovcev, misleč da imajo s seboj malo bogatijo, so pronašli prekasno, da so bili spravljeni ob vse svoje prihranke.

Opozarjamo tedaj vse ljudi, naj se varujejo proti vsem onim tvrdkam ali posameznikom, ki jih nagovarjajo h nakupu bodisikaterih kronskih bankovcev bivše avstro-ogrske monarhije, naj bodo isti ožigosani in kolekovani ali pa ne.

Da nimajo kronski bankovci v Jugoslaviji nikake vrednosti, dokazuje sledeča objava Poslanštva Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v Washingtonu, D. C., od dne 14. junija 1920, pod p. Br. 413:

"Po naredbi finančnega ministerstva se zopet opozarjajo vsi naši (jugoslovanski) državljani, kateri potujejo v našo (SHS) državo, naj ne kupujejo nikakih kronskih novčanic (Kron v gotovini), nežigosanih ni žigosanih, ni markiranih, ker one nimajo v naši državi nikake vrednosti.

"V zvezi z vsemi prejšnjimi navodili opominjajo se vsi zainteresovani državljani, naj ne kupujejo Kron ob odhodu v našo (S. H. S.) državo, ker bi od tega, ker so kronske novčanice (bankovci) izven obrata, meli le škodo."

Pri tej priliki opozarjamo vse one, ki se vračajo v stari kraj, tudi na sledečo objavo Poslaništva Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, od 15. junija 1920, št. 1919:

"Ministerstvo Financije je osnovalo državne menjalnice za menjavo dolarjev našim (jugoslovanskim) emigrantom, ki se vračajo iz Amerike. Te menjalnice nahajajo se v sledečih obmejnih mestih: Kotor, Dubrovnik, Metkovic, Split, Maribor, Spilje, Ljubljana, Sarajevo. One menjajo ameriške bankovce po najugodnejšem borznem kurzu.

"To se javlja radi znanja in ravnanja vsem, ki potujejo v našo (SHS) državo."

Foreign Language Information Service Ameriškega Rudečega Križa, ki si je postavil za svojo prvo nalogo, da ščiti pravice in interese naših priseljencev, naproša vse jugoslovanske organizacije, društva, časopise in poedince, naj opozarjajo ljudstvo pred počenjanjem sleparskih agentov, ki vsiljujejo ljudem brezvednosti papirnati denar proti dobrim ameriškim dolarjem, in bo rade volje sodelovalo v tem, da se zatre že vnebovpijoče zlorabljanje odhajajočih priseljencev. Povablja s tem vse odhajajoče priseljence, ki so trpeli škodo s strani brezvestnih agentov, naj prijavijo to našemu uradu na 1107 Broadway, New York City.

Praznik "Proglašenja Neodvisnosti."

Dne 4. julija bo poteklo 144 let, ko se je izvršil največji dogodek v zgodovini Združenih držav. Dne 4. julija 1776 se je naša, sedaj mogočna Unija osvobodila robstva in težkih spon svojih tlačiteljev — Angležev.

V priprostej državni hiši Filadelfije, Pa., se je zbralo okrog 50 zastopnikov ljudstva tedanjih 13 kolonijalnih državic, kjer so izdali v svet velepomebno izjavo, da nočejo več hlapčevati ohlemu tujcu in da proglašajo vsled tega tedanje Združene države za samostojne in neodvisne.

Vsled tega se obhaja ta zgodovinski dan vsako leto širom naše nove domovine z največjo častjo, spoštovanjem in veseljem. Letos bomo obhajali ta že praznik 144 krat.

Kakor je dolžnost vsakega naroda, ki uživa svobodo te dežele, je dolžnost tudi nas ameriških Slovencev, da ta dan na primeren način proslavimo. Pred vsem se spominjamo onih ameriških domoljubov in velmož, ki so stali na dan rojstva svobode ob zibelki naše mogočne Unije. Čast jim in večna slava!

Zaeno pa ta dan obnovimo prisego vdanosti, zvestobe in ljubezni do naše čislane zvezdnate zastave z iskreno željo, da naj bi ponosno plapolala še na vekov veke naši novi domovini v čast ter ponos!—

Dasiravno smo pred leti že enkrat objavili prestavo "Proglašenja neodvisnosti." isto danes ponovno prinašamo, dobri stvari na ljubo in v zavesti, da jo bo sleherni čitatelj "Glasila" dne 4. julija t. l. z vso spošljivostjo prečital.

PROGLAS NEODVISNOSTI.

V kongresu 4. julija 1776.

Soglasni proglas prvih trinajsterih Zedinjenih držav ameriških.

Kadar se v toku dogodkov porodi potreba, da pretrga en narod politične vezi, ki so ga vezale z drugim, in da zavzema med ostalimi državami na svetu samostojno in enako stališče, do katerega je po prirodnih in božjih postavah opravičen, tedaj zahteva pošten človeški običaj, da navede ta narod razloge, ki so ga privedli do ločitve od stare države.

Smatramo, da so same po sebi umevne in dokazov nepotrebne sledeče resnice, da so vsi ljudje enako ustvarjeni in da so sprejeti od svojega Stvarnika gotove neoporekljive pravice, da je med temi pravica do življenja, svobode in do stremljenja po sreči. V dosego teh pravic imajo ljudstva svoje vlade, katerih pravične oblasti izvirajo iz soglašanja vladanega ljudstva. Če pa poseže katerakoli vladna oblika v te namene in jih zatira, tedaj ima ljudstvo pravico, da tako vlado izpremeni ali pa strmoglavi in ustanovi novo vlado na takih načelih in uredi njeno oblast v taki obliki, kakor spozna, da je najpotrebneje za njegovo varnost in srečo. Razum sicer veleva, da se stare vlade ne izpreminjajo iz majhnih in mimogredočih razlogov, in izkušnja uči, da ljudstvo rajši trpi krivice, kolikor jih more trpeti, kakor pa da bi si samo jemalo pravico z uničenjem oblik, katerih je vajeno. Toda če dokazujejo krivice in zlorabljanja brez konca in kraja, ki gredo venomer za istim smotrom, namen, da podvržejo narod absolutnemu despotizmu tedaj ima ljudstvo pravico in je njegova dolžnost, da strmoglavi tako vlado in da si ustanovi boljše branike za svojo bodočo varnost.

Na ta način so potrpežljivo trpele naše kolonije in tako je nastala neizogibna potreba, da se ovrže stari vladni sistem. Zgodovina sedanjega kralja Velike Britanije je zgodovina ponovnih krivic in prisvajanja neopravičenih oblasti z direktnim namenom, da ustanovi absolutno tiranstvo nad temi državami. V dokaz predlagamo nepristranskemu svetu sledeča dejstva:

Odrekel je priznanje zakonov, ki so najbolj koristni in potrebni za blaginjo ljudstva:

svojim guvernerjem je prepovedal uveljaviti najvažnejše in najnujnejše zakone ali jih je pa enostavno suspendiral in zavlekel, da niso prišli v veljavo;

prepovedal je zakone, ki so bili namenjeni blaginji velikih narodnih okrožij, in je sporočil, da uveljavi te zakone le tedaj, če se ljudstvo odreče pravicam zastopstva v postavodajah, kar bi bila za nas nezaslišana krivca — in kar je le tiranom v korist;

sklical je postavodajna telesa v nenavadne in puste kraje, oddaljen od javnih središč in mest, kjer so shranjeni javni spisi, z namenom, da jih poniža, utrdi in tako prisili pod svojo oblast;

razpustil je ponovno postavodajne zbore, ker so se moško uparali njegovim napadom na pravice ljudstva;

ko so bili zbori razpuščeni, ni dolgo časa dovolil novih volitev in tako je bilo ljudstvo brez zakonodajstva prepuščeno samo sebi; kolonije so bile izpostavljene nevarnosti invazije od zunaj in nereda v notranjosti;

trudil se je, da bi preprečil rast prebivalstva v državah s tem, da je oviral zakone o naturalizaciji priseljencev, omejeval priseljevanje in povzročil krivične pogoje za dobavo zemljišč;

oviral je administracijo justice s prepovedjo zakonov za ustanovitev sodnih oblasti;

podvrgel si je sodnike, da so bili samo od njega odvisni in so le pobirali plače;

uvedel je nebroj novih uradov in poslal semkaj cele roje uradnikov ,ki so nadlegovali ljudstvo in se redili na naše stroške;

v mirnih časih je imel med nami stalne armade brez dovoljenja naših postavodajnih zborov;

vojno oblast je dvignil nad civilno oblast in jo naredil popolnoma neodvisno.

Dalje je gazil našo ustavo in naše zakone s sledčimi krivičnimi čini;

namestil je med nas večja števila oboroženih čet;

ščitil je vojake s sleparskimi sodnimi razpravmi pred kaznijo za umore, ki o jih izvršili nad prebivalci teh držav;

zapiral je našo trgovino z ostalim svetom;

nalagal nam je davke proti naši volji;

odrekal nam je pravico do porotne obravnave v neštetih slučajih;

transportiral nas je čez morje in tamkaj gnal pred sodišče za izmišljene prestopke;

v sosedni angleški provinciji je odpravil svobodni sistem angleškega prava in uvedel samosilno vlado z razširjenimi mejami, kar je imelo namen, da po enakem vzoru uvede absolutistično vlado tudi v naših kolonijah;

odvzel nam je svoboščine (charters) in zatrl najboljše zakone, s čimer je rušil temeljno moč naše vlade;

suspendiral je naše postavodaje in si vzel moč, da nam on sam daje zakone;

odpovedal se je tukajšnji vladi s tem, da nam je odrekel zaščito in nam napovedal vojno;

ropal je naša morja, napadal naša obrežja požigal naša mesta in moril naše ljudi;

ravno v tem času je poslal semkaj velike armade tujih najemnikov, da dovrši delo moritve, razdejanja in tiranstva, katero je že z največjo perfidnostjo in krutostjo, ki nima para v najbolj barbarski dobi in ki nikakor ne pristoja glavi civilizirane države.

Prisilil je naše državljane, katere je vjel na morju, da so se morali oborožiti proti svoji domovini in da so postali rablji svojih bratov in prijateljev, ali da padejo od njihovih rok.

Izzval je med nami vstaje in nahujskal proti nam krvoločne indijanske divjake, katerih vojskovanje je zverska moritev starčkov in dece, moških in žensk.

V vsakem slučaju teh neštetih krivic smo se pritožili na najponižnejši način, toda vsaka naša pritožba in prošnja je obrodila še več krivic. Vladar, čigar značaj ga v luči omenjenih krivic označuje za tirana, ni sposoben da bi vladal svoboden narod.

Nismo hoteli delati nobene krivice našim britanskim bratom. Svarili smo jih neštetokrat, da naj si ne prilaščajo neopravičene oblasti nad nami; opozarjali smo jih tudi na okoliščične naše emigracije in naselitve v teh kolonijah. Apelirali smo na njihovo prirojeno pravičnost in velikodušnost; sklicevali smo se na sorodne vezi med nami in jih prosili, da naj nehajo s krivičnim prilaščanjem oblasti, ki bi moralo pretrgati te vezi. Ali tudi oni so bili gluhi za naše pravične glasove in niso se ozirali na naše krvno sorodstvo. Zato noramo danes tudi nje, ki obsojajo našo ločitev, smatrati, za to, kar velja za vse ostalo človeštvo; za sovražnike v vojni in prijatelje v miru.

Zaraditega izjavljamo mi zastopniki Zedinjenih držav ameriških, zbrani v generalnem kongresu in kličoči najvišjega Sodnika za pričo naših čistih namenov, in slovesno proglašamo v imenu vsega dobrega ljudstva teh kolonij, da so te Združene kolonije od danes in da imajo pravico biti **svobodne in neodvisne države**, da so proste vsakega podaništva do britanske krone, da so popolnoma pretrgane vse politične vezi med njimi in Veliko Britanijo in da imajo te kolonije kot **svobodne in neodvisne države** od danes zanaprej vso moč napovedati vojno, sklepati mir, ustanavljati zveze, voditi trgovino ter storiti **neodvisne države**. Da izvedemo ta svoj proglas in zaupajoči v božjo Previdnost se zavezujemo, da smo pripravljeni žrtvovat svojo čast, imetje in svoje življenje. **John Hancok,**
predsednik kongresa.

(Sledi 56 podpisov zastopnikov iz vseh prvih trinajstih držav)

VERA IN ZAOBLJUBA AMERIKANCA.

Jaz verujem,da ima ameriška republika, kakor je bila ustanovljena po naših pradedih najboljši način vladanja izmed vseh drugih držav po širokem svetu. Vem, da se naša vlada rada ozira na pritožbe ljudstva, da iste uravna brez nasilja, odpora in nereda.

Verujem, da je vsaka neenakost izvirajoča iz socialnih in ekonomskih odnošajev ameriškega ljudstva, sledljiva na podlagi uspešnih zahtev zainteresiranih razredov za postavodajni razred. Verujem torej, da je mogoče doseči praktično enakopravnost, po naši obliki vladanja in izboljšani obliki v korist ameriškega ljudstva, ne pa v korist kake posamezne skupine, bodisi že velike, ali male.

Verujem, da pri vladi, kjer so uradniki izvoljeni od ljudstva in kjer ljudstvo dela postave — ni opravičenja za manjšino, ki bi nam grozila s krvoprelivanjem in anarhijo, dokler se večina klanja volji majšine.

Verujem, da Amerika spada ameriškim državljanom, tu rojenim in naturaliziranim, ki so pri volji iskati in dati zadoščenje na vse pritožbe na primeren in ustaven način.

Priznavam, da bi se moralo vse druge mirnim potom učiti — če treba pa tudi s silo, — da naša dežela ni kaka "boarding" hiša, ali kaka kavarna anarhistov.

Vsled tega se zaobljubujem, da bom vedno podpiral te principe z besedo, glasovnico in, če potreba tudi s svojim imetjem ter življenjem. Obljubujem tudi svoji domovini da hočem svoje otroke v tem duhu vzgajati.

K. S. K. Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: JOLIET, ILL.

Telefon 1048.

od ustanovitve do 1. junija 1920 skupna izplačana podpora $1,773.857.86.

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Joseph Sitar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik: Math. Jerman, 332 Michigan St., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: Frank Opeka, 26 Lenox Ave., North Chicago, Ill.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Francis J. Ažbe, 620 — 10th St., Waukegan, Ill.
Pooblaščenec: Ralph F. Kompare, 9206 Commercial Av., So. Chicago, Ill.
Vrhovni zdravnik: Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Josip Dunda, 704 North Raynor Ave., Joliet, Ill.
Martin Nemanich, 1900 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Math Kostainšek, 302 No. 3rd Ave., West, Virginia, Minn.
John Mravintz, 1107 Haslage Ave., N. S. Pittsburgh, Pa.
Frank Frančič, 311 — 2nd Ave., Milwaukee, Wis.

POROTNI ODBOR:

Mihael J. Kraker, 719 E. 3rd St., Anaconda, Mont.
Geo. Flajnik, 4413 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Anton Gregorich, 2112 W. 23rd St., Chicago, Ill.

PRAVNI ODBOR:

Anton Burgar, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.
Joseph Russ, 6517 Bonna Ave., N. E., Cleveland, Ohio.
Frank Plemel, Rock Springs, Wyo.

UREDNIK "GLASILA K. S. K. JEDNOTE":
Ivan Zupan, 1951 W. 22nd Place, Chicago, Ill. Telefon Canal 2487.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na: "GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 1951 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

URADNO NAZNANILO.

NAZNANILO ASESMENTA 7.—20. ZA MESEC JULIJ 1920.

Imena umrlih članov in članic.

45.

4795 AGNES GORNIK, stara 27 let, članica društva sv. Jožefa štev. 2, Joliet, Ill., umrla 5. junija 1920. Vzrok smrti: Vročinska bolezen. Zavarovana za $500.00. Pristopila k Jednoti 2. januarja 1911. R. 17.

46.

20417 JOHN KOGOVŠEK, star 34 let, član društva sv. Jožefa št. 7, Pueblo, Colo., umrl 17. maja 1920. Vzrok smrti: Jetika. Zavarovan za $1000.00. Pristopil k Jednoti 14. julija 1914. R. 28.

47.

778 ANTONIJA BACH, stara 55 let, članica društva sv. Jožefa 16, Virginia, Minn., umrla 21. aprila 1920. Vzrok smrti: Pljučna vodenica. Zavarovana za $500.00. Pristopila k Jednoti 1. januarja 1901. R. 35.

48.

776 ANA KRAKER, stara 58 let, članica društva sv. Jožefa št. 16, Virgina, Minn., umrla 11. maja 1920. Vzrok smrti: Vodenica. Zavarovana za $500. Pristopila k Jednoti 1. jan. 1901. R. 38.

49.

1677 MIHAEL SHNELLER, star 56 let, član društva sv. Petra 30, Calumet, Mich., umrl 23. maja 1920. Vzrok smrti: Rak na jetrih. Zavarovan za $1000.00. Pristopil k Jednoti 28 decembra 1897. R. 33.

50.

1987 ANGELA RAUH, stara 35 let, članica društva sv. Cirila in Metoda 45, E. Helena, Mont., umrla 7. maja 1920. Vzrok smrti: Ponesrečena operacija. Zavarovana za $500.00. Pristopila k Jednoti 22. avgusta 1903. R. 19.

51.

21900 JOSIP BAJUK, star 21 let, član društva sv. Jožefa 55, Crested Butte, Colo., umrl 19. maja 1920. Vzrok smrti: Ubit pri delu v premogokopu. Zavarovan za $1000.00. Pristopil k Jednoti 12. oktobra 1916. R. 17.

52.

23210 ANDREJ GRAHOVAC, star 38 let, član društva Presv. Srca Jezusovega 166, So. Chicago, Ill., umrl 20. maja 1920. Vzrok smrti: Samomor. Zavarovan za $1000.00. Pristopil k Jednoti 27. januarja 1920. R. 38.

Imena poškodovanih in operiranih članov in članic.

45.

3209 ROZALIJA MESEC, članica društva sv. Štefana 1, Chicago, Ill., operirana 1. maja 1920. Opravičena do podpore $50.00.

46.

12045 LOVRENC URANIČ, član društva sv. Družine 5, La Salle, Ill., operiran 3. marca 1920. Opravičen do podpore $50.00.

47.

3083 MATEVŽ BOKAL, član društva Marije Pomočnice 17, Huntington, Ark., operiran 2. marca 1920. Opravičen do podpore $50.

48.

858 MARIJA ŠMALTZ, članica društva sv. Janeza Krstnika 20, Ironwood, Mich., operirana 26. maja 1920. Opravičena do podpore $50.00.

49.

21302 LOVRENC CIZMAZIJA, član društva sv. Petra in Pavla 51, Iron Mountain, Mich., operiran 22. maja 1920. Opravičen do podpore $50.00.

50.

20894 ANTON KOČEVAR, član društva sv. Jožefa št. 55, Crested Butte, Colo., operiran 25. maja 1920. Opravičen do podpore $50.

51.

18022 FRANK ZAMAN, član društva sv. Jožefa 57, Brooklyn, N .Y., operiran 6. maja 1920. Opravičen do podpore $50.00.

52.

5703 ALOUIS BARJAK, član društva sv. Alojzija 67, Steelton, Pa., operiran 4. aprila 1920. Opravičen do podpore $50.00.

53.

20819 MIHAEL TULICH, član društva sv. Srca Jezusovega 70, St. Louis, Mo., operiran 6. marca 1920. Opravičen do podpore $50.

54.

21602 MIHAEL CESAR, član društva sv. Antona Padovanskega 87, Joliet, Ill., operiran 15. aprila 1920. Opravičen do podpore $50.

55.

14077 JOHN KRUMPAČNIK, član društva Marija Zdravje Bolnikov 94, Sublet, Wyo., operiran 7. maja 1920. Opravičen do podpore $50.00.

56.

5208 ANA MUŠICH, članica društva sv. Genovefe 108, Joliet, Ill., operirana 5. maja 1920. Opravičena do podpore $50.00.

57.

8609 FRANČIŠKA ŠETINA, članica društva sv. Ane 156, Chisholm, Minn., operirana 21. aprila 1920. Opravičena do podpore $50.00.

58.

8208 JOHANA STRAŽIŠER, članica društva Marije Magdalene 162, Cleveland, Ohio, operirana 14. aprila 1920. Opravičena do podpore $50.00.

Ime bolnega člana.

1612 ŠTEFAN GRAHEK, član društva sv. Petra 30, Calumet, Mich., bolęha vsled izgube stopala desne noge. Prijavil bolnim 28. oktobra 1919. Na Jednoto pripada od 28. aprila 1920 dalje. Zavaroval proti bolezni 6. aprila 1912.

MLADINSKI ODDELEK.

Umrli član št. 83, 1920.—12.

2610 JOSIP MATJAŠIČ, star 5 let, 7 mesecev in 17 dni, član društva Vitezi sv. Florijana 44, So. Chicago, Ill., umrl 22. maja 1920. Vzrok smrti: Povožen od avtomobila. Pristopil 3. junija 1917. Bil član 2 leti, 11 mesecev in 19 dni. Starost prihodnjega rojstnega dne 6 let. Opravičen do posmrtnine $200.00, kateri znesek je bil pok. očetu nakazan 16. junija 1920.

Joliet, Ill., 25. junija 1920. **JOSIP ZALAR**, glavni tajnik.

IMENA DO SEDAJ NAZNANJENIH DELEGATOV ZA 14. KONVENCIJO K. S. K. JEDNOTE.

Za dr. sv. Štefana 1, Chicago, Ill.: John Žefran, Frank Mravlja in Frank Jurjovec.

Za dr. sv. Žožefa 2 Joliet, Ill.: — John A. Težak, John Filak, John Živec, John Plut, George Stonich.

Za dr. Vit. sv. Jurija 3, Joliet, Ill.: Martin Konda, in Anton Nemanich, st.

Za dr. sv. Cirila in Metoda 4, Tower, Minn.: John Zavodnik in Josip Oblak.

Za dr. sv. Družine 5, La Salle, Ill.: — Josip Gende, John Klemenčič.

Za dr. sv. Jožefa 12, Forest City, Pa.: John Telban, Anton Lautar in Frank Telban.

Za društvo sv. Štefana 21, Federal, Pa.: Frank Primožich.

Za dr. sv. Vida 25, Cleveland, Ohio: — Josip Ogrin, Paul Schneller, Dr. J. M. Seliškar, John Grdina, John Intihar.

Za dr. sv. Frančiška Sal. 29, Joliet, Ill.: Michael Wardjan, Martin Težak, John Lekan, Simon Šetina.

Za dr. sv. Petra 30, Calumet, Mich.: Frank Vesel.

Za dr. sv. Petra in Pavla 38, Kansas City, Kans. John Bižal.

Za društvo sv. Alojzija 47, Chicago, Ill.: John Wukshinich, Frank Kozjek.

Za društvo sv. Alojzija 52, Indianapolis, Ind.: Rev. Ciril Orendac.

Za društvo sv. Jožefa 53, Waukegan, Ill.: Frank Jerina, Frank Barle.

Za društvo Vitezi sv. Mihaela 61, Youngstown, O.: Martin Žlogar.

Za društvo sv. Petra in Pavla 62, Bradley, Ill.: Math. Štefanich.

Za dr. sv. Lovrenca 63, Cleveland, Ohio: Jakob Jančar.

Za društvo sv. Janeza Evangelista 65, Milwaukee, Wis.: John Močnik.

Za društvo sv. Antona Pad. 72, Ely, Minn.: John Otrin.

Za društvo sv. Barbare 74, Springfield, Ill.: Martin Banič.

Za društvo Marije Vnebovzete 77, Forest City, Pa.: Anton Bokal

Za dr. sv. Antona Pad. 87, Joliet, Ill.: Štefan Stukel in George Plut.

Za društvo sv. Jožefa 103, Milwaukee, Wis.: Louis Jankel.

Za dr. sv. Genovefe 108, Joliet, Ill.: Anton Golobič in Frank Drašler.

Za društvo sv. Jožefa 110, Barberton, Ohio: Frank Beg.

Za društvo Marije Pomagaj 119, Rockdale, Ill.: Josip Kuhar.

Za društvo sv. Jeronima 153, Canonsburg, Pa.: Anton Beve.

JOSIP ZALAR, gl. tajnik.

TRUMBIČ O VNANJI POLITIČNI SITUACIJI JUGOSLAVIJE.

Poročevalec graške "Tagesposte" je imel v Belgradu razgovor z jugoslovanskim ministrom za vnanje stvari Trumbičem.

Dali vse navedbe poročevalca graškega lista odgovarjajo resnici, oziroma, da-li so vse izjave ministra Trumbiča podane povsem in neoporečno točno — tega mi seveda ne moremo konstatirati. Odgovornost pada torej na dopisnika.

Razgovor se je sukal v prvi vrsti okolo perečega in za nas najvažnejšega jadranskega vprašanja. Od uradne osebe — pravi dopisnik — ni pričakovati, da bi naglašala točke, glede katerih gredo mnenja navskriž. Zato je Trumbič naglašal v prvi vrsti le točke, ki zedinjajo.

Imeli smo — je pripovedoval — v ministrskem svetu v prisotnosti prestolonaslednika različnih sej, ki so pri določenju splošnih smernic dovedle do popolnega edinstva. Ker so se naši odnošaji do Italije že sedaj zboljšali, da jih je možno označiti za prijateljske, menim, da istotako, kakor pri nas, obstoje tudi v Italiji resna stremljenja v smeri sporazuma. Ni treba, da bi vam mnogo govoril o pomembnosti Reke in Adrije za naš gospodarski interes. Tekom časa se je že dovolj govorilo o tem. Svet pozna pomembnost te važne železniške točke kot trgovinskega izhodiščnega pristanišča za našo državo. Vi veste, da moramo mi na vzhodni obali Adrije po ozkotirn železnici pri Metkovču vzdrževati le zgolj lokalen obrat, ne pa obrata na daljave. Zato je Reka za nas neobhodno potreba. Ali, ne samo za nas: države v ozadju, ki gravitirajo na Reko, Češko-Slovaška. Nemška Avstrija itd., imajo isti interes kot mi. Internacionaliziranje Reke se priporoča torej že iz zgolj zemljepisnih razlogov. Nitti je izjavil svoječasno, da ima Reka za Italijo le čustveno pomembnost. Ne vem pa, kako on meni to. Ali, vpošteval je morda pri tem narodno situvacijo, kakor jo je nastop D'Annuzia ustvaril v Italiji. Vprašujete me glede tistega glasovanja na Reki, na katerem se je Reka baje izrekla za Italijo. Podal bi tu mnenja celo italijanskih listov, ki so pisali tedaj, da se da takozvani plebiscit ni izvedel na praviler način. Morem reči še, da ni v Jugoslaviji ni najmanje sledi čuta bojevitosti proti našemu sosedu. V resnici smo daleč proč od vsake misli na vojno, Nasprotno, mi Jugoslovani sodimo, da je prišel čas, da končno resno stremimo po miru in delamo. Kdor danes ne dela, stoji pred temno perspektivo. Vsi zdravi elementi sveta mislijo tako. Menimo, da se tudi v Italiji) gibljejo misli v tej smeri Saj gospodu Nittiju, ko je izpregovoril take misli, so živalno pritrjevali v njegovi deželi. Prepričan sem, da je g. Nitti se svojo mirovno politiko tolmač svojega naroda. "Seveda", je pripomnil minister vprvič skeptično, se ne more vedeti, kaj pride."

V nadaljnem razgovoru je Trumbič označil, ves kompleks jadranskega vprašanja kot enotnega. Ne more se izrezati iz njega posameznih delov in posebej razpravljati o njih. Morali bi vsa vprašanja motriti s strategičnih, političnih in gospodarskih gledišč obeh dežel ter iskati in najti na pogajanjh velike splošne podlage za sporazum. Zato tudi ne kaže, da bi se spuščal v posamezna vprašanja.

Ko sem se lotil — pravi dopisnik — položaja na Balkanu ter vprašal, da li so po mnenju jugoslovenske države mirovne pogodbe ustvarile mednarodno in varno mirovno stanje, ali, bi je mogle ustvariti, je minister to potrdil z vsem poudarkom rekši: "Jaz mislim, da je na podlagi mirovnih pogodb podan trajen mir. Tudi na Balkanu. Z Grško smo na dobrem, med nami ni nikakih nazkrižnih toček. Kar se tiče Bolgarske, bo morala ta dežela razumeti, da je makedonsko vprašanje rešeno enkrat za vselej. Pri Romunski si ne domnevam nikakih odnošajev z Italijo na škodo Jugoslavije; to tem manje, do živimo s to deželo v najboljšem sporazumu. Tudi pri Italiji si ne domnevam podobnih misli, ker ne morem in nočem pripisovati zavezniku nelojalna čustva. Z Ogrsko želimo živeti v miru. Seveda bo to v prvi vrsti odvisno od politike Ogrske same. Če pa bi Ogrska hotela negovati misel na maščevanje, potem bomo mi pripravljeni, da se bomo branili. Saj bomo skoro imeli gotovost v tem pogledu in bomo videli jasno, ko Ogrska odgovori na vprašanje podpisa mirovne pogodbe.

Povsem splošno je rekel minister: "Zagotoviti vam morem, **da Jugoslavija brez vsakih ozirov ostane zvesta politiki mirovnih pogodeb.** Te mirovne pogodbe je izdelalo in odobrilo veliko število držav, in jamčijo mednaroden mir, Sedaj je stvar prav gancev, da resno izpolnijo mirovne pogodbe, ki so jih podpisali. Ne bi bilo lojalno in bilo bi nedopustno v mednarodni politiki, če bi se bile te mirovne pogodbe podpisale s kako zavratno mislijo. Ob tej priliki bi z vso ostrotjo zavrnil neko nelojalno postopanje, ki se podtika Jugoslaviji. **Izjavljam, da je popolnoma izmišljeno, da imamo neko zvezo s Francijo, ki bi jej —zvezi — bila ost naperjena proti Italiji.** Jugoslavija je vedno delala lojalno politiko. Ta lojalnost bo tudi v bodoče tvorila temeljni značaj našega postopanja z zavezniki."

Dopisnik zaključuje: S tem brezpogojnim priznanjem k politiki entente je Trumbič zaključil razgovor. On diha popolnoma pariški zrak, v katerem živi že leto dni povodom mirovnih razprav. Vsakako so izjave jugoslovenskega ministra nedvomne in odpravijo s tem marsikatere kombinacije, ki so se pletle v zadnjem času. "Edinost."

PISMO ITALIJANSKEMU NARODU.

Ugledna revija "Revue Yougoslave" je priobčila izpod peresa svojega glavnega urednika g. A. Annautoviča zelo sodobno pismo na naslov italijanskega naroda. Pismo se (v nekoliko skrajšanem prevodu) glasi tako-le:

"Italijanski narod! Čas je, da izpregovoriš ti in ne tisti, ki te vladajo. Mi Jugoslovani pričakujemo tvoje besede z veliko nepotrpežljivostjo. Ali oživi beseda slednjič vendar duh tvojih plemetih poglavarjev, kakor Cavourja in Mazzinija?

Ti ne moreš in ne smeš več svoje in usode Evrope zaupati ljudem, ki zanikujejo ideje tvojih velikih prednikov. Vstani, o italijansko ljudstvo, in postani ti! Stresi s sebe duh bismarckovske vladavine, ki otežuje tvoje čine. Daj, naj triumfira v tebi latinska zavest, naslednica starih demokracij! Narod, ki si bil pred pol stoletja zastavonoša "Narodne pogodbe" (Pacte National), zavzemi zopet v človečanstvu mesto, ki bi ga moral zavzemati. Apostoli napredka, rojeni pod lepim nebom tvoje dežele, o italijanski narod, so prerokovali, da pridejo srečni časi, ko bodo vsi narodi svobodni. Dosegli so, da se je v očeh potlačenih narodov začela svetiti sijanja podoba prihodnjega človečanstva, kjer ne bo več zatiranja. Govoril so drugim državam, da bodo umetne in nemoralne zveze razpuščene in da bodo vse države tvorile le veliko družino, v kateri bode imel vsak član enake pravice. Vabili so Grke, Romune, Čehe, Jugoslovane in veliko drugih, naj se spuntajo proti tiraniji in naj posnemajo napore Italije, da se zagotovi zmaga zakonu, kateri edini, mora urediti svet: moralnemu zakonu, la legge Morale. In ravno v imenu teh resnic so tvoji slavni možje klicali nekdaj zatirance na splošno vstajo. V tem znamenju je hotela Italija izvojevati svoje popolno ujedinjenje; ujedinjenje, ki je imelo služiti le miru in blagostanju človečanstva; ujedinjenje, ki se ni bi smelo izroditi v despotsko moč, katere namen bi bilo podpiranje tega ali onega brutalnega egoizma; ujedinjenje, ki bi bilo moralo biti zvod skupne sreče sveta in ne sredstvo za zatiranje drugih narodov.

Italijanski narod! Mi Jugoslovani smo verjeli besedam prerokov tvojega "risogimenta" (prebujenja). In mislili smo tudi, da so jih bila nova italijanska pokoljenja potrdila na rimskem kongresu l. 1917. Žalibog, čini tvojih vladalcev in vojaških oblasti, o italijanski narod, diktatura onega D'Annunzija, katerega nisi še ubil radi njegove himne na naslov strojnih pušk, in radi tega, ker je onečastil tvojo prosvetno misijo in tvoj človečanski apostolat: vse to nam daje misliti, da italijanskih src ne navdaja več mazzinianska tradicija. Si-li pozabil božanstveno ulogo, ki jo ima izpolniti tvoja država? Pojdimo italijanski narod, in čitajmo še enkrat, da ti boš mogel postati zopet ti, tiste svete, ki jih je zapustil Mazzini svojim naslednikom. Čitajmo jih na tvojem lepem jeziku, čitajmo jih glasno, zelo glasno, da bi glas velikega apostola nadvladal zvenket orožja, ki ga delajo tvoji junkerji, ki se niso nič česar naučili od petletnega klanja; in zvon narodov, ki ga je tako silno zvonik tvoj veliki in plemeniti prednik, naj zagluši imperijalistične govore tvojih vladalcev."

Po tem naravnost veličastvenem nagovoru nas vodi pisec od enega do drugega med najznačilnejšimi mesti v Mazzinijevih delih in ki se nanašajo v glavnem na idejo tega velikega Italijana o italijanski zunanji politiki. Znamenita je predvsem njegova ideologija v italijansko-jugoslovanskih odnošajih po našem osvobojenju in ujedinjenju. "Ko napoči oni skrajni čas potlačenih ljudstev, bi morala postati iztočna obal jadranskega morja naša operacijska baza za izdatno podpiranje naših novih zaveznikov." Potem: "Pri novih narodih najdemo samo i odkritosrčno prijateljstvo, ki bo vtemeljeno na našem prijateljstvu nasproti njim in na hvaležnosti za našo pomoč, ki jim jo bodo drugi odrekli."

"Kako okrutna zanikanja" — dostavlja članka tem besedam Mazzinija — Jugosloveni niso zapuščeni od drugih narodov, ampak jih drugi branijo proti Italijanom, ki jih preganjajo, mesto da bi jim pomagali.

Italijanski narod, še je v tvoji moči, da preprečiš zločin, ki ga zamišljujejo proti tvojemu bratu Jugoslovenu. Napočil je skrajni čas, ko moraš izpregovoriti ti — pravi italijanski narod!

Velika cerkvena slavnost

Naša slovenska cerkev sv. Štefana v Chicagu se je vrgla minulo nedeljo v praznično obleko. Dan 27. junija 1920 bode ta fara ohranila v trajnem spominu in sicer iz več razlogov.

Ta dan nas je prvič obiskal mil. nadškof Mundelein, ki je podelil 60 dečkom in deklicam zakrament sv. birme.

Zajedno je pa mil. vladika tudi blagoslovil prenovljeno in preslikano cerkev, ki dela sedaj v resnici kras vsem drugim cerkvam našega mesta.

Skoro 3 mesece se je naš znani akademični slikar in sobrat Ivan Gosar iz Bethlehema, Pa. trudil, da je dovršil svoje mojstrsko delo. Njegove slike in delo je celo sam g. nadškof pohvalil in se je čudil, da imamo tudi mi ameriški Slovenci takega umetnika.

Cerkveni odbor z g. župnikom na čelu je sklenil, da naj se izroči slikanje cerkve kakemu domačinu, ne pa tujcu. In zdaj smo prepričani da bi tega dela ne mogel nihče boljše izvršiti.

Naša slovenska cerkvica sv. Štefana je sedaj gotovo znotraj najlepša med cerkvami ostalih naselbina. Kdor pa tega ne veruje, naj se pride prepričat, ko bo potoval skozi Chicago.

Pred slavnostjo so priredila razna katoliška društva s slovensko godbo na čelu veliko parado v bližini cerkve; tako so tudi vsa ta društva v špalirju pozdravila došlega g. nadškofa. V paradi so korakali tudi otroci naše slovenske šole, vseh zastav je bilo pri tem obhodu 8.

Zvečer ob 7ih se je vršil v cerkveni dvorani banket v počast ustanovnikom fare, cerkvenim odbornikom in vsem zaslužnim faranom, ki so kaj pripomogli k olepšanju cerkve. Banket so oskrbele naše marljive slovenske žene in gospodinje. Banketa se je vdeležil naš domači g. župnik Rev. K. Zakrajšek, Rev. Irenej Knoblehar, Rev. John Plaznik iz Desplaines, Ill. in Rev. Jakob Černe iz Milwaukee in akad. slikar Ivan Gosar s soprogo. Vsa prireditev je lepo uspela in bo gotovo utrdila farane te cerkve k še bolj složnem delovanju.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Pečar Josip. † Dne 28. maja t. l. je preminul v cvetu svojega življenja (33 let) Pečar Josip v St. Jakobu pri Trstu, delavec v pravem pomenu besede. Ako kdo, tedaj je on med prvimi, ki se je držal pesnikovega izreka " Ne samo kar veleva mu stan, kar more to mož je storiti dolžan." Po rokodelstvu odlikovan ključavničar je ves svoj prosti čas uporabljal v korist skupnosti. Neutrudljivi blagajničar "Šentjakobske Čitalnice" skozi dolgo let do svoje smrti, vesten odbornik in skrben predsednik "Del. kons. društva pri sv. Jakobu," član "Pevskega zbora združenih društev", kratko nenadomestljiva izguba v krogu šentjakobčanov. Kruto posega smrtna kosa v naše vrste: "Bizjak," "Ban," "Može," "Engelman," "Zafred" in sedaj Ti, dragi Josip. Toda ne samo tu pri nas, tudi v naši svobodni domovini in to v Celju, kjer se je učil in izučil svojega rokodelstva, ostane v spominu med součenci mojstra Rebeka ter med pevci tedanjega pevskega zbora. Priprost delavec a vendar je skrbel za vsestransko izobrazbo. Ni se razvnemal, mirno in stvarno je zastopal svoje stališče, bil je dalekovidnega pogleda. Poizkusil je tudi sladkost mrtvih § naše nove mačehe, kar ga je moralno potrlo. Kal svoji bolezni si je nakopal v službi stare mačehe na kraški planoti pod sv. Mihelom. Pogreb, ki so ga oskrbeli društveniki in prijatelji, je bil skromen a dostojen. Dne 29. m. m. ob 5. pop. smo ga spremili k večnemu počitku. Ko sem stal ob Tvojem grobu, se mi je zdelo, da slišim Tvoj "memento" na delo, toda, dragi, odpusti, ne morem, nisem zmožen. Tvoje delo bo maral nadaljevati drugi, jaz ne morem. Snivaj v miru dragi, naj Te ne moti šum na zemlji, snivaj mirno do zopetnega svidenja. "Šentjakobčan."

Smrtna kosa. Na Voloskem je premimula v cvetu mladosti po kratki bolezni gospa Lidija Cekova, soproga znanega živinozdravnika Frana Ceka. Nesrečni soprog je bil te dni na Dunaju, kamor je dobil brzojavko, da je njegova soproga nevarno obolela. Vrnil se je takoj domov, toda, žal, prepozno: uboga soproga je bila že pod zemljo. Pokojnici blag spomin!

Razveseljivo gibanje na Koroškem.

Na binkoštni ponedeljek se je vršil v Železni Kapli tabor ob ogromni udeležbi. Navdušenje med množicami neopisno. Govorili so domači župnik Grm dr. Oblak iz Ljubljane, koroški rojak dr. Mueller. Govornike je ljudstvo poslušalo z največjo pažnjo in burno odobravalo njih izvajanja. Navdušenje pa se je povspelo na svoj višek, ko je nastopil bosanski narodni poslanec Džamonja, dospevši direktno iz Belgrada. Govoril je v krasni srbščini, ki so jo ljudje povsem razumeli, kar kar poděrtujemo kot zelo važno dejstvo, posebno, ko je govoril o Koroški. Govornik se je poklonil pradedom in manom starih koroških očakov, katerim je moral deželni knez že pred tisoč leti priseči na vojvodskem prestolu gori na gospodsvetskem polju, da bo varoval pravice naroda in da bo pravičen sodnik. Srbija, ki je osvobodila sebe najprvo turškega jarma in zdaj Slovence in Hrvate, je vrgla raz sebe ves srbski nakit. — Srbije ni več, ona pozna le državo Srbov, Hrvatov in Slovencev, ona se je spojila le v eno samo mogočno Jugoslavijo. Najlepši in najdragocenejši nakit ji bo koroška Slovenija, njen dijadem, njena krona. Brez krone se Jugoslavija misliti ne more, — slovenska Koroška je najlepše, kar je videl v vsej Juslaviji, najlepše, kar nam podajajo naše jugoslovanske alpe. Jugoslavia ne kupuje glasov, ona ne prihaja z dinarji. — Zastavlja jim pa svojo kri, in zato ni izgubljen niti Celovec, niti Gospasveta, niti Ziljska dolina. Zaklinja jih pri spominu na slavne pradede Koroške, ki so se borili nad tisoč let za svoje pravice in niso omagali, zaklinja jih pri sreči otrok in otrokov otrok, da pri plebiscitu ne izdajo najsvetejšega na svetu — svoje matere in svoje domovine. Nepopisno navdušenje je sledilo tem prisrčnim besedam, govornik je moral ponovnona govorniški oder. Nato je še govoril goriški Slovenec, nadalje g. nadpoštar Ravnihar, notar Jevnik, g. Jaklič, gospodična iz so hoteli raziti, — poslušali bi bili pozno do noči brez jela in pija- Velikovca i. dr. Ljudje se kar niče.

Dne 24. m. m. se je vršil v Lagavasi pri Vrbskem jezeru krasno uspeli shod, ki ga je otvoril župnik Singer, a glavni govornik je bil g. Mahkota iz Borovelj. Na to je govoril katehet Kandul. Zborovalci so se obvezali, da bodo z vsemi silami delovali na to; da se na ljudskem glasovanju vse koroško slovensko ljudstvo kot en mož izreče za Jugoslavijo.

Umrl je Peter Furlan, pok. Kristijana dne 31. majnika, najstarejši mož v katinarski župniji. Rojen je bil 11. aprila 1824. v Črnotiču. Bil je posestnik pri Sv. M. M. spodnji št. 130 na "Krajterščí." — Bilo mu je 96 let, 1 mesec, 20 dni.

Dr. Faidutti se hoče baje povrniti na Goriško. Sodbe med našim ljudstvom o tem bivšem deželnem glavarju Goriške so bile — izlasti po zlomu Avstrije — zelo neugodne, da, naravnost srdite. Zbežal je in ostavil deželo in ljudstvo v najhujših časih, ko sta potrebovala kakor še nikdar pomoči, zaščite, zaslombe in tolažbe. Z ozirom na dejstvo, da je bil Faidutti zagrizen avstrijakant, zvesto udan na Dunaju ,rádi česar so ga iredentovci smrtno sovražili, dohaja vest o nameri njegove povrnitve zelo presenetljivo in umestno je vprašanje: kaj se je neki zgodilo, kar je omogočilo Faiduttuju sklep za povrnitev? Razlago, ki morda ni neosnovana daja "Goriška Straža". Socialisti so shrupeli proti povrnitvi Faiduttija. Goriški list pa meni: 'Če je res, da je Faiduttu tako nevaren socijalistom, ali danes, boljševištvu, tedaj mu italijanska vlada rada izpregleda njegovo nekdanje avstrijakantstvo in ga pokliče nazaj, češ: vrni se kmalu in zajezi v Furlaniji naval komunizma, ki ogroža obstanek italijanske države. V politiki je treba marsikaj pozabiti, sposobne ljudi zase porabiti. in da bi to znala italijanska vlada, na to pozabljajo laški socijalisti!" — To bi bilo nekako po tisti znani:: "Povrni se — vse je pozabljeno in odpuščeno!" — Povrni se in — služi nam! Nu, to je na koncu konca osebna stvar dr. Faiduttiju in bi nas ne zanimala dalje , če bi se nam ob znanih kvalitetah tega moža ne bilo treba bati, da ne bo le v strašilo socialistom, ampak da bo metal polena tudi pod slovenska kolesa, kakor je že to delal pod Avstrijo. Na vsak način moramo biti— če se Faidutti res povrne — pripravljeni tudi na možnost!

Naloga in dolžnost kulturne države. "Goriška Straža" piše: Vsaka kulturna država skuša svoje podložne, neuke ali nekulturne narode povzdigniti h kulturi. Italija pa skuša kulturni slovenski narod pahniti med analfabe s tem, da mu zapira šole! — Če jugoslovanski delegatje sklenejo z italijanskimi delegati v Pallanzi sporazumno, ne da bi nam Slovencem, če že ni drugače mogoče, zagotovili avtonomije, da bomo imeli svoje šole in da ohranimo svoj jezik, tedaj naj vse skupaj vrag vzame! — Tako poslednji vzlik je morda nekoliko — kako bi rekli — nesalonski, ali ima to dobro, da prihaja iz poštene, a globoko užaljene duše, in da povsem odgovarja zagrenelemu čuvstvuvanju našega ljudstva. Sami nočemo obnemoglo kloniti v jarm. Pa naj pride nasilje. .! Pripravljeni smo tudi na to, ali z zavestjo, da se je nasilje še vsikdar — prej ali slej — maščevalo nad tistim, ki je je zagrešal. Zgodovina Avstrije in nje sramotnega propada — uči tako.

Italijanske carinske pristojbine v kraljestvu so se — kakor poroča rimski "Uradni list" od 31. maja — s kraljevim odlokom uveljavile tudi v zasedenem ozemlju.

Z Opčin. Dolgo časa smo molčali, toda končno nam je prišla stvar do grla in tako smo sklenili, da jo spravimo v svet. Na tukajšnji državni postaji praktičira v službi blagajnika mlad gospodič, ki sicer prav rad zahaja v slovensko družbo, a — kakor je razvidno iz spodaj omenjenega — brzkone s kakršnimi skrivnimi nameni. Ta človek, ki opravlja svojo službo le kot nadomestnik pravih železničarskih uslužbencev, nastopa že delj časa sem naravnost brutalno in nedostojno z našim slovenskim narodom. Ko prihajajo naši domači ljudje k blagajni prosijo listke v svojem jeziku, jih to človeče kratkomalo noče razumeti, čeravno ga je rodila slovenska mati. Tako je prišla dne 2. junija neka žena, ki mladega gospodiča prav dobro pozna, k blagajni in zahtevala listek za Vrdelo, seveda v slovenskem jeziku. Gospodič je takoj posegel po svoji italijanščini(ki se je je naučil brzkone v Inomostu, odkoder je pred kratkim privandral): "Cosa vuole?" Žena: "Prosim listek za Vrdelo!" Gospodič: "Cosa?" Žena: "Listek za Vrdelo!" Tedaj pa je mladi gospodič zarentačil. "Qui si parla soltano in lingua italiana!" (Tukaj se govori samo italijanski: na Opčinah?) Pred kratkim je prišel k blagajni mož, stara kraška korenika, ki je zahteval listek za Štanjel. Gospodič ni hotel razumeti, nakar mu je rekel mož: "Kako da ne znaste slovenski, ko ste vendar sin slovenske matere?" To je še bolj razkačilo mladega gospodiča, ki je nahrulil moža: "Kaj vas to briga? Molčite, če ne, vas dam. . . aretirat." To je že vendar preveč, in mi ne bomo trpeli, da ta "frkolin" tako z nami postopa. Žalostno je, da je ta "poturica" sin slovenske matere, a še bolj žalostno, da se ta odpadnik nahaja v enem naših društev. Upamo, da bo za enkrat dovolj. — Tihi.

Visoko odlikovanje. Gabrijel D'Annunzio je te dni odlikoval na Reki — gotovo za vestno služovanje — poštarico v Obrovem pri Podgradu gdč. Marijo Marotti. Kakšen je ta red, nas prav malo skrbi, glavno je to, da je gdč. odlikovana. Čestitamo a istočasno še bolj — pomilujemo.

V Jugoslaviji so stopila poleg jadranskega vprašanja, ki je še vedno na potu mirnemu razvoju Evrope, v ospredje vprašanja notranje politike. Javno mnenje se je postavilo odločno na stališče, — in bil je že skrajni čas! — da se morajo čim prej izvršiti volitve v ustavodajno skupščino, ki naj bi res predstavljala voljo naroda in prevzela vodstvo dela za ureditev in utrditev države na zunaj in na znotraj. Poleg tega temeljnega vprašanja je nastalo goreče tudi versko vprašanje, ki se zreali v gibanju za ustanovitev jugoslovenske narodne cerkve, ki naj bi združila pravoslavno in katoliško cerkev, katera bi bila popolnoma avtonomna in neodvisna od Rima. Tudi na drugih poljih notranje politike se opaža živahnejše delovanje. Iščejo se tudi gospodarski in trgovinski stiki z drugimi državami, ki se bodo z ozirom na sijajno obetajočo letošnjo žetev zelo razvili, če bo vlada znala za to skrbeti.

Ustanovitev agrarnega kluba v Belgradu. V Belgradu se je ustanovil agrarni klub od članov kmetske stranke in drugih strank. Njegov cilj je, da izdela novo ideologijo agrarne stranke, oziroma kmetskega pokreta. V klub so vstopili odlični člani: Miljutin Avramovič, predsednik zveze poljedelskih zadrug, Jovan Jovanovič, bivši poslanik v Londonu, dr. Nika Popovič, bivši minister, Kosta Glavinič, bivši predstojnik belgrajske občine. Ljuba Mihajlovič, bivši poslanik v Washingtonu, dr. Bogdan Vošnjak, vseučiliški profesor, Miloje Vasič, vseučiliški profesor, Milenko Vukičevič, gimnazijski profesor, Miloje Vasič, vseučiliški profesor, Milan Gavrilovič, legacijski svetnik, Ilija Bumenkovič, legacijski svetnik v Londonu in drugi. Razen teh je vstopilo v klub tudi več uglednih oseb iz ostalih krajev Jugoslavije. Klub namerava čim prej organizirati podružnice po vsej Jugoslaviji. Klub je najodločneje protestiral proti ustanovitvi središne zadruge in zahteva njego ukinjenje.

Nepristranost! Iz duhovniških krogov smo prejeli: Ta toliko hvalisana lastnost Vatikana se kaže tekom novih političnih razmer tod pri nas v posebnem sijaju. "L'Avvenire d'Italia" od 22. maja t. l. piše, da je Vatikan pripoznal italijanstvo Reke s tem, da je tjakaj poslal za apostolskega administratorja mons. Celsa Constantinija. Posebnost je, da Vatikan pošilja sem take duhovnike na vplivna mesta, ki jih vlada gleda z lepim očesom. V barbarski Avstriji, da je bila — pravijo — cerkev dekla, ker je vlada imenovala škofe. Pa ti so takrat bili iste narodnosti, ki je tvorila večino škofije. — Kakor znano, spada Reka pod senjsko škofijo, ki že ima svojega ordinarija. Res, lepo arbitrarno dela Vatikan s škofi, katerim kar poljubno pošilja še enega tovariša na stran. **In nezmožnega!** Gori imenovani list pravi, da se to imenovanje lepo strinja z imenovanjem slavnega škofa (illustre vescovo) Bartolomasija na tržaški škofov sedež! V Zagrebu se jugoslovenski škofje posvetujejo, kako bi zbližali in po možnosti zedinili pravoslavno cerkev s katoliško. Vatikan pa s svojim brezobzirnim imenovanjem dela ovire temu zbližanju. Leon XIII. bi se v grobu obrnil, ko bi vedel, kako se izvršuje njegova srčna želja: ujedinjenje obeh cerkva. Vatikanu kličemo: Svaka sila do vremena —Tržaška "Edinost."

O pokojnem generalu Borojeviću piše pazinski "Pučki Prijatelj:" Borojević je bil velik junak, velik vojskovodja. Škoda, da ni bil vzgojen v narodnem duhu. Tragedija, nesreča tega človeka je bila, da ni razumel duha časa, da ni veroval v Jugoslavijo; duh njegov, vzgojen v nemško-avstrijsko-vojaškem duhu, se ni mogel povzdigniti nad propadajočo staro monarhijo in se ves poglobiti v tisto dolgo in težko delo za ustvaritev Jugoslavije. Pogosti pozivi dra. Trumbiča in drugih naših prvakov Borojeviću, naj pride k zavesti in naj svojo oboroženo silo posveti Jugoslaviji, niso uspeli. Borojević se je spomnil Jugoslavije, ko je bilo zanj že — prekasno. Jugoslavija se tedaj ni mogla, niti se ni smela zložiti z Borojevičem. Drugi srbski vojskovodje, neomadeževane vojaške prošlosti in zadobnosti duha, so imeli uvesti nov vojaški red, nov vojniški duh v jugoslovensko vojsko. Velik junak je bil Borojević, ali v tuji službi, ki jej je ostal zvest do zadnjega časa. Borojevića so visoko cenili vojaški in cesarski krogi na Dunaju. Mnoge občine v Primorju so ga imenovale svojim častnim občanom. **Reka, pod županovanjem dra. Via, in na predlog dra. Grossicha, ga je cduševljeno sprejela med svoje častne občane.** Ako so bili Borojević in drugi junaki taki, boreč se za tujinca, kaki bodo šele njihovi nasledniki, ko se bodo borili za svojo Jugoslavijo?! Nedavno umrli italijanski politik Bissolati je odkrito priznal, da ima Jugoslavija najboljše vojake v Evropi. Treba samo počakati, da časi dozore, a potem gorje vsem njenim sovražnikom!

Avgusta Danilova se povrne v Evropo. G. R. Hlača, nekdanji intendant in nepozabni igralec našega slovenskega gledališča v Trstu, nam piše iz Maya, v imenu "jugoslovenske sekcije:" Gospa Avgusta Danilova (143 Bigelow Street, Newark, N. J.), znana slovenska dramatična umetnica, dolgoletna članica deželnega gledališča v Ljubljani in bivša režiserka slovenskega gledališča v Trstu, se po šestletnem bivanju v Ameriki povrne v domovino začetkom meseca julija in si je že zagotovila kabino na parniku "President Wilson," ki odpluje dne 27. julija iz New Yorka v Trst. Tekom svojega šestletnega bivanja v Ameriki je Danilova ostajala v stiku z gledališko umetnostjo in je okoristila svoje znanje potom poučavanja ameriškega gledališča in njegove visoke tehnike. Po svojem prihodu v domovino namerava Danilova nastopati kakor gost po vseh glavnih jugoslovenskih gledališčih, kjer ima povsod mnogo prijateljev in občudovalcev.

Ubijanje kulture. — "Goriška Straža" piše: Saj vam je vendar znan nezaslišani, strahoviti zločin! Goriški Slovenci nimajo v mestu nobene slovenske šole! Kulturni slovenski narod, ki si je v petdesetletnih bojih priboril vse slovenske šole v Gorici, je bil oropan vsehteh šol, ko je prišla nadenj dvatisočletna italijanska kultura! Čujte! **V slovenskem Tolminu se otvori italijanska šola za celih 10 italijanskih otrok, v Gorici pa ne dajo Italijani 700 slovenskim otrokom niti edne šole!** To je zločin, ki vpije v nebo, zločin, ki kliče na noge ves kulturni svet! Apeliramo na poštene in zmerne goriške Italijane! Zahtevajte, da se Slovencem v Gorici zopet odpro njih šole, in izbrišite s kulturnega sveta veliki madež, ki ga je vanj zamazala goriška municipijalna klika! **Apeliramo na laške socijaliste!** Vi, ki oznanjujete internacijonalnost in ste za to, da se vsakemu narodu pusti njegov jezik, zahtevajte na svojih shodih in v svojih listih, da se Slovencem vrnejo njih šole v Gorici! Kar dela Italija s Slovenci v Gorici, to je nekultura, **to je ubijanje kulture, in nekulturnega se pokaže vsak, ki spričo takega dejstva molči, tudi če ni Slovenec!**

Grabovetz! Slučajno nam je prišla v roko vstopnica na ples, iz katere doznajemo, da širom znane Grabovce na Krasu — ni več! Odnesli so jo sedanji časi. Na vstopnici je namreč odtisnjena štampilja z napisom: "Konsumno kmetijsko društvo **"Grabovetz."** Grabovčani so se torej prelevili v Grabovetzane! Porečejo morda, da pod silo razmer. Mi pa smo uverjeni, da drugi zavedni in značajni Kraševci — in to je, hvala Bogu, ogromna večina — ne bodo hoteli priznati, da bi to opravičilo nekdanje Gabrovčanče in sedanje Grabovetzane!

Zarota avstrijsko-madžarskih častnikov proti avstrijski vladi.

DUNAJ, "Arbeiter Zeitung" javlja, da se je razkrila zarota avstrijskih častnikov na Madžarskem proti sedanji avstrijski vladavini. Zaroti je pomagal madžarska vlada, vsled česar je kancler Renner pozval k sebi madžarskega poslanika dr. Gratza, potom katerega je protestiral pri madžarski vladi zaradi njenega postopanja. Madžarska vlada je odgovorila, da nima nikakršnih vezi s kako proti-avstrijsko zaroto. Na Madžarsko je prišlo samo 80 avstrijskih častnikov, ki se niso mogli v Avstriji preživeti. Madžarska vlada jim je izkazala svojo gostoljubnost in jih nastanila v ujetniškem taboru v Zalaegerszegu. Madžarska vlada je dovolila vstop na svoje ozemlje samo neomadeževanim ljudem, dočim je avstrijska vlada sprejela v svojo državo navadne zločince.

"Arbeiter Zeitung" protestira odločno proti madžarski vladi in zahteva od entente, naj razoroži madžarsko vojsko, ali pa naj dovoli Avstriji, da se sama brani.

Carjeva sestra — bedna begunka v Belgradu.

Ameriški Rdeči Križ poroča iz Belgrada:

Med tisočerimi begunci, ki so iskali pomoč od Ameriškega Rdečega Križa, se je nahajala tudi velika vojvodinja Olga, sestra poslednjega ruskega carja. Pokrita je bila s plaščem s hermelinom obrobljenim, nekdaj neizmerne vrednosti, ali sedaj tako razcapanim in obrabljenim, da nima nikake vrednosti več. Brez klobuka, z raztrganimi rokavicami in razpočenimi čevlji in s prazno denarnico je na belgrajski postaji stopila iz vlaka, napolnjenega z begunci. Ko so ji ponudili kadeči krožnik juhe iz kuhinje Ameriškega Rdečega Križa, pojedla jo je slastno in vzkliknila: "Že od tedna dni nisem dobila vsega skupaj toliko hrane, kakor sedaj."

RAZMERE V PRIMORJU.

"Slov. Narod" je priobčil ta-le članek:

Sedaj je dr. Tuma komunist. S tistim prepričanjem, s kakršnim je bil narodnjak, naprednjak, poliberalec, pol-klerikalec, socijalni demokrat. Mož menjava svoja prepričanje z vso gorečnostjo bilo včasi poslušati, ko je zjutraj ob osmi uri vcepljal temu ali onemu, kogar je pač dobil, svoje prepričanje; dopoldne ob štirih pa je drugemu znancu prav isto prepričačnje z vso gorečnostjo pobijal. Sedaj je komunist. Ko italijanska vlada začne ubijati komunizem, ga tudi pri dr. Tumi ne bo več. Sedaj ga italijanska vlada trpi med goriškimi Slovenci z izvestnimi nameni in dr. Tuma je oznanjevalec komunizma. Vlada ima svoje dopadajenje nad njim. Razmere so take, da ima mož svobodno pot med ljudstvo, drugim pa je zaprta, da ni mogoče na nobenem shodu nastopiti proti njemu in pobiti njegova izvajanja. Komunisti kar naznanijo bližnji oblasti, da žele shod in oblasti jim dovoli. Dr. Tuma pride, hvali Italijo, svobodo, ki jo daje in ki jo še obeta, potem pa začne udrihati po Jugoslaviji in nesramno izrabljati ponesrečeni komunistični puč v Ljubljani. Kriči, kar more, da tista Jugoslavija je dežela krutosti in krvi, tam morijo naše sodruge. Zato: dol z Jugoslavijo! Sram me je, da sem Slovenec! Svobode v Jugoslaviji ni in ako bi prišli mi pod njo, bi Furlanom usiljevala slovenske šole, kakor jih usiljuje štajerskim Nemcem. To je svoboda! Na nekem takem shodu je nekdo pripomnil: Kaj pa slovenske šole v Gorici, ki jih nam Italijani nočejo dati? Tu je dr. Tuma vzrojil in napadal slovensko inteligenco, češ, da je ona kriva, da jih ni, ker ne zna postopati previdno napram vladi in ker jej ni mar drugo, nego izžemanje ljudstva. Dr. Tuma obljublja kolonom, da bo vsa zemlja, katero obdelujejo, njihova: malim zadolženim kmetom, da odpadejo njihovi dolgovi; delavcem, da bodo oni gospodovali v deželi; vsem pa, da prinese komunizem največjo pravičnost. Prvotno se ni smatralo dr. Tumovih nastopov resno, ker moža pač pozna vsa dežela; ali, odkar je jasno, da draži in cepi Slovence po nalogu italijanske vlade, je postala stvar resna. Bati se je konfliktov med dr. Tumovimi nahujskanci in kmečkimi posestniki. Oni, ki poslušajo dr. Tumo, si že razdeljujejo posestva in lastijo zemljo: to bom imel jaz, to boš imel ti. Tekom par mesecev se izvrši socialna revolucija in kolon in delavec bosta deželna zemlje. Tako napoveduje dr. Tuma, hoteč pripraviti nemire in spopade, ki bi jako prav prišli italijanski vladi, da bi mogla k tlom pritistniti Slovence. Koloni nočejo več izvrševati svojega pogodbenega dela. Zato je bilo zadnji čas podanih sodniji s strani posestnikov mnogo odpovedi kolonskih pogodb. Komunisti pravijo, da nobena tak odpovedi ne sme biti rešena povoljno za posestnika, kajti v slučaju jedne povoljne rešitve se upro vsi tisoči kolonov. V tem smislu organizira dr. Tuma s svojimi pomočniki kolone, ki jih je prevzel uporni duh, ki nočejo ničesar slišati o rešitvi kolonskega vprašanja, kadar pride dežela v normalnejše razmere, marveč se drže komunističnega nauka: kdor zemljo obdeluje, tistega je last. Zbog tega kmetijstvo med goriškimi Slovenci obilo trpi tam, kjer obstoji kolonstvo, drugodi pa istotako, ker ni dobiti delavcev za kmetijo. Vse dere drugam na osemurno delo, na cesto in v delavnice, po kmetijah pa manjka delavnih moči, pa čeprav se ponuja dobro plačilo.

Osemurni delavnik, pravijo komunisti, in beže od tam, kjer ga ni. Na kmetiji ni mogoč, zatorej naj kmetijstvo propada; bodo toliko lažje ropotali po deželi Tuma in njegovi pajdaši.

Komunistično hujskanje bi moglo imeti strašne posledice. Abnormalne razmere v deželi dela italijanska vlada še abnormalnejše. V to abnormalnost tiče kakor nalašč dr. Tuma, ki je izboren izvajatelj želja vladnih mož, ki se hlinijo v obraz slovenskim voditeljem, za hrbtom pa delajo proti slovenskemu ljudstvu. Dr. Tuma bo žalostno zaključil svoje delovanje v Primorju. Vedno je bil v škodo goriškim Slovencem. Sedaj hodi ošabno po deželi kot emisar njihovih sovražnikov. Nikar naj ga ne bo sram, da je Slovenec, kajti slovenstva ni več v njem, svoje slovenstvo je prodal Italijanom. Mislimo pa tudi, da pride med delavstvom sodni dan za dr. Tumo, kajti delavstvo pride že do izpoznanja, da je komunistično propovedovanje naperjeno zgolj proti Slovencem. Svoj čas pa nastopi tudi italijanska vlada proti komunizmu. In tedaj pride nad delavstvo novo trpljenje, za katero naj se lepo zahvali dru. Tumi! — Tržaška 'Edinost.'

SVOJE ROJAKE ZDAJ ZOPET LAHKO DOBITE V AMERIKO.

Priseljniške postave ostanejo še zmeraj v veljavi kot pred vojno. Svojo rodbino lahko dobite v Ameriko. Podpisani vam bo dal navodila, kako dobijo v kraju potne liste. Pišite, ali se pa osebno obrnite na znanega rojaka Matijo Skender, Javnega Notarja, 5227 Butler Street, Pittsburgh, Pa. On Vam bo stvar uredil in pojasnil.

Pol ure na dan.

Vzemite v roke angleško knjigo ali časopis in angleško-slovenski Besednjak. Vsako neznano besedo dobite v besednjaku s točno izgovarjavo napisano s slovenskimi črkami. Delajte to pol ure vsak dan. V par mesecih boste lahko brali vsako angleško knjigo. Dobro je imeti pri rokah še kako slovnico (Sakserjevo ali Kubelikovo), vendar je besednjak glavna pomoč za neznane angleške besede. Angleško-slovenski besednjak lahko naročite na sledeči naslov: Dr. F. J. Kern, 6202 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. — Cena 5 dolarjev s poštnino vred. (Advertis.)

NA POLJANI.

Povest. Spisal Ksaver Meško.

(Nadaljevanje.)

"Kako trdo gospodari usoda, kako obilno plačuje!'

V srce se mu je smilil stari mož, tem bolj, ker je stal pred leti tako visoko in ponosno, a je bil zdaj ponižan tako globoko."

"Pa ostânite črez noč pri meni! Jutri že ukrenemo kako."

"Jutri? A kam naj grem jutri? Nazaj na Trato? Nikoli več!"

"Treba pomisliti na vse strani. Umirite se za danes, jutri uredimo, kakor bo kazalo najbolje.'

Drugo jutro, takoj po maši, je poklical župnik Ivana Dolinarja.

"Tratnik je pri meni, Peter ga je vrgel izpod strehe. . . Ali bi ga vzel ti k sebi?"

V očeh Ivanovih je zaleskетalo. Ničesar ni omenil župnik, s Ivan je vedel: za njegovo srce skrbi blagi mož, za njegovo srečo. S toplim pogledom, polnim iskrene hvaležnosti, je zrl v oči župnikove.

"Mislili ste na me, gospod župnik, in na moje skrite želje in na tiho pričakovanje?"

"Čakal si dovolj dolgo, Ivan. Vzemi očeta, tako dobiš tudi Vilmo. Upam, da je odstranjena zdaj zadnja zapreka."

Tratnik se je obotavljal prvi hip.

"Saj bi šel! Ne da bi ne maral zaradi tebe, Ivan. A zaradi sina! Tako sem dan na dan v njegovi bližini. In dan za dnevom vidim Trato. To me umori!"

"A kam? Saj vidite, da nimate kam, In nihče ne poskrbi tako za vas kakor Ivan."

Zlomljen od nezgod in trpljenja, oslabel v volji in v duševnih močeh vsled pitja, se je uklonil Železnik.

Tisti večer je sedel Ivan dolgo pri mizi. Pisal je Vilmi dogodke zadnjih dni, ki so privedli njenega očeta pod njegovo streho.

". ..Čakala si dolgo, iz srca ljubljena. In jaz sem čakal in sem hrepenel. A glej, upanje, ki sva ga nosila in gojila v srcih vsa ta leta, naju ni varalo. Zahvaljujem Te z vsem srcem, da nisi obupala in se nisi odvrnila od mene in se obrnila k drugemu. Še meni si dajala upanje in si me krepila z močnim svojim srcem in z vdano svojo ljubeznijo. Hvala Ti, Vilma. . . Glej, koncu se bliža čakanje in hrepenenje. Malo še, in moja si za vedno. . ."

Pisal je, in pri srcu mu je bilo, da je prenehal čestokrat in je naslonil glavo ob roko in se je zamislil. Da bi zajokal, krepak in močan mož, mu je bilo, in da bi zavriskal iz srca, ki je trpelo mnogo do danes a je bilo radosti polno ob lepem današnjem dnevu in je drhtelo naproti sladki, vso blaženost obetajoči prihodnjosti.

•

V mestu v majhni, prijazni sobici sta sedeli dve deklici, cvetoči v najlepšem cvetu.

Sedeli sta ob oknu, tesno druga ob drugi, in sta brali pismo.

"', , ,Čakala si dolgo, iz srca ljubljena. . . A glej, koncu se bliža čakanje in hrepenenje. Malo še, in moja si za vedno!"

Umolknila je bralka in je sklonila z zlatimi kodri ovenčano glavico na pismo in ga je poljubila in je zaihtela v bridkosti in sladkost srca ob vesti o žalostni usodi očetovi in o veliki, dolgo zaželjeni sreči, ki je tako blizu.

Tinka, še krasnejša, še nežnejša, jo je tolažila. A sredi med tolažečimi besedami so se vlile še nji po licih solze, ki jih je zadrževala do tedaj s silo, alo žalostna usoda očetova je zadela globoko tudi njeno srce. Ker nič več grenkosti ni bilo v tujini v njunih srcih do doma in do očeta; bili sta polni same ljubezni do ubogega, trpečega moža.

Sedeli sta ob oknu drugikrat in sta brali pismo Tinkino.

Nande je pisal. Pisal je, kar ji je obiskal, pogostem.

"Pišeš, da se čudiš, predraga! Glej, kakor se odpre popek pomladi nenadoma ob toplem blaženem dnevu, tako se je odprlo moje srce; vzcvetela je ljubezen. In koga naj ljubim, če ne Tebe? Glej, na domovino, ki je nisem imeval nekdaj in je nisem ljubil v mladostni nepremišljenosti, je navezano srce od dne, kar sem zapustil Trato, Poljano in dolino. Kako dragi so mi zdaj spomini na našo dolno, k mi je, tujcu, postala mati in domovina, kako lepi so in sladki! A najlepši, najslajši — ali ni to spomin na Te, neskončno ljubljeno? — Glej, pozdrav iz domovine, prijazen, topel dih iz doline poljanske mi dihne naproti, ko odprem malo miznico pred sebojin se v globim v čudežno Tvojo sliko. Kako bi ljubil kdaj drugo nego Tebe. Ti najlepša, najblažja, Ti najkrasnejši biser domovjne, zapuščene lahkomiselno, ljubljene zdaj tem goreče neje. . . Potrpi še malo! Uredim tukaj v Ameriki še nekatere zadeve svojega gospodarja in svoje lastne in pridem. In postaneš moja za vekomaj. . ."

Brali sta, svetile so se rosne oči, nemirno sta drhteli srci, čakajoči v zvestobi, zaupajoči v vdanosti.

•

Vse je bilo na polju. mirno je bilo v vasi.

Tedaj je prišel iz sobe na Dolini stari Tratnik in je stopil pred hišo. Včasih je šel povsem gor k cesti, na sredo ceste, in je obsenčil z roko stare oči in se je zagledal tja preko na Trato.

"Moj dom, moj ponos nekdaj. . A zdaj? O Trata!"

Zamežikale so slabotne oči, zaščemelo je v njih.

"A zdaj? Kako samotna! In kako samoten in zapuščen jaz sam!"

Tedaj je prišla preteklost, prišlo je življenje ,ki je šlo mimo, in je sedlo na sodni stol in je delalo obračun.

"Zapuščen? Sam? Ob vsi veliki in skrbeči ljubezni, ki ti jo skazujejo dan na dan Vilma, Ivan, njen mož, in blaga njegova mati, vsa Dolina? Glej, saj žanješ v resnici več nego si mogel pričakovati in nego moreš zahtevati po božji in posvetni pravičnosti. Ker glej, kaj si sejal, ko si stal na njivi, razorani, čakajoči s hrepenenjem dobrega, plodečega semena od tebe? In zdaj, glej, hočeš žeti pšenico, kjer si sejal osat, hočeš trgati grozdje, kjer si sadil trnje!. . Kaj si dajal, prijatelj, ko si stal sredi ceste življenja, bahat in mogočen, in so prihajali tvoji, revni in bedni, in so prosili drobtinice, trohice ljubezni iz ljubečega srca? In zdaj tirjaš ljubezni od onih, ki si jih odpuščal prazne in lačne, ko so trkali in so prosili!

—Tam pa, kjer si sejal z obilno odprto roko, žanješ zdaj, kar si sejal: snetljivo seme! Plevel žanješ zdaj in osat. . . Vsem drugim pa, kaj si dal, o Tratnik! Bogastvo! Ljubezni bi jim dal! Dajaj srcem zlata na mernike, usahnejo sredi vsega bogastva, če ne rosi na nje ljubezen. Ljubezni bi jim dal! In vse drugače bi ti bilo pri srcu na večer življenja. . ."

Tedaj je sklonil starec uničen glavo. Velika in prevelika je krivda življenja, in glej, kako jo poravnati zdaj, kako jo izbrisati, ko je odteklo življenje kakor voda v potoku in se ne vrne več. Velik in prevelik je greh, ki si je obremenil z njim dušo, kako dobiti zdaj odpuščenje? Res, odpustili so mu otroci, tako malo ljubljeni nekdaj: Vendelin, Vilma, Tinka. Še odpuščenja so ga prosili za greh, ki ga niso storili oni, ampak on. Odpustili so nedolžni, a kako si naj odpusti sam, kako bo odpuščal Sodnik, ko se odpro vrata večnosti, in stopi pred njega?

Povesil je glavo na prsi in je stopal počasi, s težkimi korabi v izbo. Sedel je k mizi in je zajokal bridko in je jokal dolgo.

"Vse izgrešeno! Izgubljeno vse življenje, ker je bilo brez ljubezni. . ."

"Trata je mrtva. . ."

Ivan je pisal to bridkost Vendelinu in Nandetu. In pisal je resnico.

Šel je mimo popoten človek, znan iz prejšnjih let z dolino in s Poljano, in se je ozrl na dom med topoli. In nehote je ustavil korak in se je začudil, zelo in iztinito.

"Ali je to Trata, tako lepa nekdaj, mogočna in ponosna, kraljica doline?"

Zmajal je z glavo. Lastnim očem ni upal verjeti in se je izpraševal venomer:

"Ali je, ali se le motim?"

Ni se mogel otresti začudenja, ki mu je napolnilo vse misli. Zakaj domu je videl vtisnjen žalostni pečat smrti.

Polomljena, vsa razpokana je bila strešna opeka in je čakala in kričala, da jo popravi kdo, jo nadomesti z novo; a glej, nikogar ni bilo, ki bi se usmilil in bi zamašil vsaj največje luknje, če bi ne prenovil vse. Stene so bile oguljene, pač ne pobeljene več od poroke Petrove. Omet se je krušil z zidu in je odpadal. Žalostno so zevale velike rane; opeka je gledala iz njih, da so se zdele vse okrvavljene. Zelena barva veternic je obledela, kakor obledi z leti prijazni spomin na lepe dni. Kakor bolne krmežljave oči so gledala okna na mimoidočega, čudečega se in vprašajočega v dvomih:

"Ali je to nekdaj tako ponosen dom, sedeč med topoli kakor princesinja sredi svojih paževf?"

Šel je zamišljen dalje svojo pot, in začudenje je šlo z njim.

Čudili so se še domačini in so zmajevali z glavami in so se vprašavali:

"Kako prokletstvo je zadelo to hišo, da je propala tako naglo in tako žalostno, da je umrla povsem?"

Ker mnogokomu še ni bilo jasno, da mora zavladati smrt, kjer ne kraljuje ljubezen.

Čudil se je večkrat sam stari Železnik, ko je stal onstran ceste ali na cesti, in sta si zrla s Trato iz oči v oči. Gledala ga je zlovoljno, sovražno, govorila mu je o nekdanjih dneh, o prošli lepoti in mu je kazala vso sedanjo revščino in beraštvo.

"Tvoj greh me je izročil smrti!"

Ni odgovoril, ni se poskusil zagovarjati. Ker prazne bi bile besede, govorjene v veter, v vodo pisane. Nobena še tako mogočna beseda ne izbriše več, kar je bil. Kaj hoče šele slabotna beseda starca berača, hirajočega in umirajočega!

"Prepozno!"

(Konec prihodnjič.)

Srečna? družina.

El Centro, Cal. 25. junija. — Družino Frank Valleta je danes tekom zadnjih 20 let že 17tič obiskala štorklja s tem, da je že 60 letna Mrs Valle povila krepkega, 11 funtov težkega dečka. Mrs Vale je že druga njegova soproga; iz prvega zakona je bilo pa 18 otrok. Izmed vseh 35 otrok te družine jih je še 16 pri življenju.

Posledice prohibicije.

Detroit, Mich. 26. junija. — Ko je North Woodwardova metodistovska občina včeraj priredila svoj letni izlet v nekem bližnjem letovišču, je 30 izletnikov nevarno zbolelo, ker so pili pokvarjeno vodo na tem pikniku; eden izmed vdeležencev, 57letni John C. Schwarz je za posledicami že umrl. — Te žrtve imajo na vesti apostoli suše.

Sodnik ustavil deportacijo 14 inozemcev.

Boston, Mass. 23. junija. — Zvezni sodnik George W. Anderson je danes razveljavil deportacijo 14 inozemcev ki so bili od naseljeniške oblasti določeni za izgon vsled tega, ker so spadali k neki družbi komunistov. Sodnik je svojo razsodbo utemeljeval s tem ,da se povsem mirnih članov te stranke ne sme zasledovati, ampak samo radikalce.

Spopadi med stavkarji in stavkokazi.

Philadelphia, Pa. 27. junija.— Vsled stavke skladiščnih delacev v tukajšnjem pristanišču, je prišlo sinoči med organiziranimi delavci in stavkokazi do krvavega spopada. Eden stavkar je bil na mestu ubit, eden nevarno ranjen, sedem pa lahko ranjenih. Nadaljno streljanje in nemir je policija s silo ustavila.

Splošna tonika.

Nihče ne bo oporekal izjave, da je splošno zdravje odvisno največ od pravilne prebave. Če je prebava slaba, počasna ali nezadostna, se razvijajo druge bolezni. Vsakdo izmed nas bi moral torej biti oprezen in gledati, da je prebava redna.

Severa's Balsam of Life

(Severov Življenski balsam) je zaželjena tonika, ki je znana, da deluje najuspešnejše. Ta balzam je splošni stimulant in je dokazal svojo vrednost v zdravljenju neprebave, dispepsije, pomanjkanje teka, navade zabasanja in splošno hirajoče stanje. Cena 85 centov in 4c davka. Naprodaj v vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

NA DEŽELO!

Pozor Slovenci v zaduhlih in zaprašenih mestnih zidovih! Ako se želite fino prezračiti v zeleni, divni naravi kar bo koristilo Vašemu zdravju, obiščite rojaka **Anton Mladič-a,** v krasnem **Algonquin-u, Ill.,** 45 milj od Chicaga na severozapadni strani. Izberite si ta kraj za letošnje počitnice.

Tukaj je izvrsten ribolov v Fox reki; pri meni dobite čedno prenočišče, izborno domačo hrano, ter kristalno studenčnico. V mojem letovišču je vsako soboto godba in ples. Krasni izleti po senčnatih gozdih so vsakemu na razpolago.

Vlaki iz Chicaga vozijo 4 krat dnevno in sicer ob 7. in 11. dopoldne, ter ob 3. in 5. pop. z Northwestern postaje. Za avtomile vzemite progo: Milwaukee Ave., Rand Road, Barington, Algonquin.—Pišite mi, kedaj pridete.

ANTON MLADIČ,
River Road, Algonquin, Illinois.
Telefon: Algonquin 10.

ČEMU?

Čemu nalagati vaš denar, da vam nosi samo 3%, katerega drugi investirajo po 6% in 7%? Ali ni to za vas slabo gospodarstvo? Zakaj sami ne nalagate vaš denar na prve intabulacije (Mortgage) ali Mortgage bonde, ki nosijo po 6% in 7% obresti, ter spravite sami vse obresti od vašega denarja.

V našem uradu imamo na razpolago večje število zlatih Mortgage Bondov, izdanih na 18 in 20 nastropnih stavb, ki se nahajajo v največjem trgovskem središču **celega** sveta na State Street, Chicago. Te intabulacije so garantirane po Chicago Title and Trust Co. in po znanem milijonerju Albert Pick-u. Za natančne informacije pišite ali se osebno zglasite v našem uradu.

M. MLADIČ & J. VERDERBAR
1334 W. 18th Street,
Chicago, Ill.

PREMISLEKA VREDNO.

Ugodnosti se ne nudijo vsaki dan, posebno ne kadar je človek v potrebi in stiskah, zaradi tega je potreba da si vsak za tak slučaj preskrbi. Posebno pa še v sedanjih kočljivih časih ko se nam bližajo oslabi časi, kakor znižanje delavskih plač in vedno narastujoče cene življenskih potrebščin. Govori se mnogo tudi o denarnih krizah in finančnem preobratu, kar navadno delavca najtežje prizadene. Pomislite nekoliko, ako ne bi bilo mnogo boljše za Vas in Vašo družino, ako si kupite košček dobre in rodovitne zemlje, v zdravem in prijaznem kraju, blizu šol cerkev, železniške postaje in trga kjer se lahko vse pridelke proda in tudi vsakdanje potrebščine kupi, in kjer Vam je popolen uspeh in napredek zasiguran.

Zapomnite si, da le onim, v starem kraju ni bilo potreba za časa vojne lakote trpeti, ki so imeli kos zemlje. Tako bode tudi tukaj.

Grimmer Land Co. je v teku zadnjih 15 let med drugimi, tudi zelo mnogo rojakom Slovencem pomagala da so si nabavili dober kos rodovitne zemlje, na kateri so si napravili lastni dom po svoji volji in so sedaj ne le prosti vseh dolgov temveč postali premožni in neodvisni farmarji, ter uživajo popolno in svoobdno življenje kakoršnega le farmar uživati zamore ter jim znižanje delavskih plač in slabi časi po mestih in rudokopniških naselbinah nikakove preglavice ne delajo, ker prav dobro vedo, da svoje pridelke vedno prav lahko in drago prodajo, ker ljudje morajo jesti najsi bodo slabi ali dobri časi, in so navezani na farmerja inn njegove pridelke.

Grimmer Land Co. je tudi Vam pripravljena pomagati, da si nakupite kos dobre in rodovitne zemlje v državi Wisconsin ali pa Michigan kjer lastuje nad sto tisoč akrov najboljše zemlje od katere si lahko odberete od 40 ali več akrov, na katere naplačate malo svoto in ostalo na lahke letne obroke splačujete, imate pri tem neodvisno in boljše življenje kot ako za druge delate in v kratkem času postanete sam svoj gospodar in od vsakega neodvisen kakor tudi premožen farmar.

Brezplačna pojasnila dobite osebno ali pismeno ako se obrnete na:

Grimmer Land Co. 420 Caswell Block, Milwaukee, Wis.

(Advertisement.)

POZOR gg. TAJNIKI KRAJEVNIH DRUŠTEV!

Kadar potrebujete nove društvene pravila, lično izdelana pisma, kuverte, vabila in vstopnice za veselice, ali kake druge tiskovine, obrnite se na največjo slovansko unijsko tiskarno v Ameriki, na

NARODNO TISKARNO, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Ta Vam bode izgotovila vse tiskovine v popolno zadovoljnost glede cene, točnosti in okusnega dela. Osobito vam priporočamo zelo pripravne Vplačilne knjižice za člane in članice, izdelane v malem žepnem formatu in trdo vezane. Dalje imamo v zalogi zelo prikladne Nakaznice za blagajnike az izplačevanje bolniške podpore in drugih izdatkov, ter pobotnice. Tiskane imamo tudi Bolniške liste, večje in manjše in posebne pole za vodstvo članov, da se ima na podlagi teh pol lahko vedno natančen pregled števila članov po skladih, ali razredih.

☞ Na zahtevo pošljemo vsakemu društvu vzoree gorinavedenih tiskovin na ogled brezplačno!

OPOMBA: V naši tiskarni se tiska "Glasilo K. S. K. Jednote".

Najceneje in najhitreje

pošiljanje denarja v stari kraj, se obavlja potom čeka (drafta).

Vse kar je potrebno je to:

Mi vam pošljemo ček in vi ga sami pošljete naslovljencu, in on pa kadar ta ček dobi, gre enostavno do najbližnje hranilnice, banke in tam dobi denar za ček.

Čeke izdajamo na vse večje banke v Jugoslaviji.

Pošiljamo denar tudi potom pošte ali brzojavno.

Naša cena je vedno najnižja.

Pošiljamo denar tudi v domovino za uloge v hranilnice za vse hranilnice v Jugoslaviji ter dobimo za vas uložno knjižnico v kratkem času.

Prodajamo parobrodne listke za vse proge. Našim potnikom preskrbimo vse potne listine brezplačno. Vam preskrbimo sorodnike iz starega kraja v Ameriko ter opravljamo vse notarske posle kot: uradne spise, pooblastila, pogodbe, itd.

Pridite osebno ali pa nam pišite za pojasnila.

NEMETH STATE BANK

10 E. 22nd St. John Nemeth, preds. New York, N. Y.

Besednjak

je najbolj potrebna knjiga pri učenju tujega jezika. Če želite pomnožiti Vašo zalogo angleških besed, si boste naročili najnovejši

ANGLEŠKO-SLOVENSKI BESEDNJAK,

ki ga je sestavil dr. F. J. Kern.

Obsega 25,000 angleških besed s slovensko izgovarjavo in točnimi slovenskimi izrazi. Knjigo boste rabili celo življenje. CENA 5 dolarjev. Naročite na sledeči naslov:

Dr. F. J. Kern,
6202 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Naročilu priložite denar, ček ali Money Order.

THE DOLLAR SAVINGS BANK
BRIDGEPORT, OHIO.

GLAVNICA $50,000.00.
PREBITEK $50,000.00.

Pod nadzorstvom države Ohio, ki je tudi naša vlagateljica. Plačujemo po 4% obresti pri hranilnih vlogah.

Posebno pozornost dajemo Inozemskemu oddelku.

IZ STAREGA KRAJA

je prišlo že mnogo oseb, katerim sem jaz izdelal prošnje na podlagi katerih jim je bilo mogoče dobiti potrebno dovoljenje za potovanje v Ameriko. Kdor želi poslati svojcem v stari domovini take prošnje, naj se zaupno obrne na mene in jaz mu bodem zadevo povoljno uredil. TUDI V VSEH DRUGIH NOTARSKIH ZADEVAH, BODISI V AMERIKI ALI V STAREM KRAJU, se poslužujte moje pisarne. Delo povoljno, cene nizke.

ANTON ZBAŠNIK, javni notar,
soba 102 Bakewell Bldg., Pittsburgh, Pa.

vogal Diamond and Grant Sts., (nasproti Courts),
ali pa zvečer na domu, 5633 Butler Street.

NOVOST! *NOVOST!*

Pravi vremenski kazalec za samo $2.25

To je vremenski kazalec narejen po Švicarski metodi, ki pojasnuje vremensko stanje 24 ur naprej. To ni nobena igrača, temveč je znanstveno izdelano in deluje automatično pod pritiskom zraka. Ta mala hišica ima 4 okenca, dve v ospredju in dve ob straneh. Ima tudi dvoje vratic skozi katere prihajajo številke ki vam povedo spremembo vremena. Med vrati je barometer, ki kaže toploto in mraz v vaši sobi. Na gornji strani je Kukovica sedeča v ospredju okrašena z jelenovo glavo. Na levi na strehi te hišice je mala veletka. Z eno besedo to je nekaj zelo krasnega in zanimivega za vsako osebo. Natančna navodila se pošljejo z vsako hišico.

NE POSILJAJTE DENARJA V NAPREJ. Izrežite ta oglas in priložite v pismu 25 centov poštnih znamk za pokritje pošiljatvenih troškov. Ostalo svoto $2.25 pa plačate potem kadar se vam prinese blago na dom. Pišite hitro ker blago zna hitro poteči.

VARIETY SALES COMPANY

Dept. 458 K, 1016 Milwaukee Ave., Chicago, Ill.

BANČNA TVRDKA
1726 So. Racine Ave.
CHICAGO, ILL.
Telefon Canal 4503

JOHN ZVETINA

JAVNI NOTAR
Izvršuje razne listine
SPADAJOČE V TO STROKO.

POŠILJA DOLARJE V STARI KRAJ
—IN—
PRODAJE ŠIFKARTE.

Zapiski iz mrtvega doma.

Spisal A. M. Dostojevski. Prevel Vladimir Levstik.

(Dalje.)

To uvidevši, ga je Akim Akimič sklenil prestaviti; prestavil ga je in zopet pomeril jopič — in zdaj mu je stal popolnoma dobro. Nato je zložil vse kakor prej ter s pomirjenim srcem spravil obleko do drugega dne v skrinjico. Glavo je imel obrito čisto čedno; toda ko se je pozorno ogledal v zrcalu, je zapazil, da vendar ni več popolnoma gladka;prikazovali so se že komaj vidni konci las. Nemudoma je stopil k "majorju", da se obrije tako, kakor zahtevata spodobnost in pravilo,. In dasi bi drugi dan nihče ne bil ogledoval Akima Akimiča, vendar se je obril, zgolj v pomirjenje svoje vesti, zato, da izpolni ob takem dnevu vse svoje dolžnosti. Pobožnost do slehernega gumba, do vsake zaponče ne samice in petljice se je bila vtisnila njegovemu umu že v dneh detinstva neizbrisno kot neoporekljiva dolžnost in njegovemu srcu kot obraz najvišje krasote, k jo more spodoben človek doseči Ko je popravil vse, je odredil ko starejšina kasarne, da naj prine so sena, ter nadzoroval skrbno, k so ga razmetavali po tleh. Isto s je godilo po drugih kasarnah. N vem zakaj, a na božični večer s po naših kasarnah vselej razmetavali seno. Potem, ko je bilo vs njegovo delo končano, je Akim A kimič pomolil k Bogu, legel na svoj pograd in zaspaltakoj neskaljeno spanje otroka, da bi se zbudil zjutraj kar najbolj zgodaj. Sicer pa so ravnali prav tako tud vsi drugi arestanti. V vseh kasarnah so legli k počitku dolgo pred navadno uro. Nihče se ni menil za svoje običajno večerno delo; o igralnicah ni bilo niti govora. Vse je čakalo božičnega jutra.

Naposled je prišlo to jutro. Zgodaj, še pred svitom, kakor hitro so zabobnali budnico, so odprli kasarne in stražni podčastnik, ki je prišel preštevat arestante, je voščil vsem skupaj vesele praznike. Odgovorili so mu prijazno in vljudno z istim voščilom. Po kratki molitvi so šli Akim Akimič in drugi, ki so imeli v kuhinji svojo gos in prešičke, z veliko naglico gledat, kaj se godi z njimi, kako jih peko, kje kaj stoji in tako dalje. Skozi temo, iza malih, s snegom in ledom zadelanih okenc naše kasarne se je videlo, da gori v obeh kuhinjah in v vseh šestih pečeh velik ogenj, ki so ga bili zakurili pred zarjo. Po dvorišču je bilo že vse polno arestantov, oblečenih ali ogrnjenih v svoje kožuhe. Nekateri, ki jih je bilo sicer prav malo, so prihajali celo že od žganjarnarjev. Ti so bili najnestrpnejši med vsemi. Vobče pa so se vedli vsi spodobno, mirno in čisto nenavadno dostojanstveno. Slišal nisi niti običajnega zmerjanje, niti običajnih prepirov. Vsi so vedeli da, da je današnji dan veliki praznik. Nekateri so odhajali v druge kasarne, da voščijo komu izmed svojih znancev. Pojavljalo se je nekaj prijateljstvu podobnega. Naj omenim mimogrede; med arestanti nisi opazil skoraj nikakega prijateljstva razen najsplošnejšega tovariša, ki je cvetelo tem bolj; posebnega pa, tako, da bi se ta ali oni arestant družil z drugim, ni bilo.

Pri nas je bilo to nekaj čisto nenavadnega; zanimivo pa je, da je v svobodi drugače. Pri nas so bili v svojem občevanju drug z drugim z jako redkimi izjemami vsi trdi in suhi, kar je tvorilo nekako njih formalni, za vselej sprejeti in ustanovljeni družabni ton.

Tudi jaz sem stopil iz kasarne na prosto; začenjalo se je porahlo svitati. Zvezde so ugašale in ten, ki, mrzli hlapovi so se dvigali s tal. Iz dimnikov nad kuhinjo se je valil stebričast dim. Nekateri izmed arestantov, ki so me srečali, so mi iz lastnega nagiba prijazno voščili za praznik. Zahvalil sem se jim ter jim vrnil voščilo. Med temi so bili tudi taki, ki dotlej, ves ta mesec, še niso bili izpregovorili besedce z mano.

Tik pri kuhinji me je ujel arestant iz vojne kasarne, s kožuhom preko ram. Zagledal me je že čez pol dvorišča in mi zaklical: "Aleksander Petrovič! Aleksander Petrovič!" Hitel je v kuhinjo; videlo se je, da se mu zelo mudi. Obstal sem in ga počakal. Bil je mlad, okrogloličen fant, tihim izrazom oči in zelo nalobeseden z vsemi tovariši; z menoj pa sploh še ni bil pregovoril besede, niti se zanimal zame, odkar sem bil prišel v ostrog. Vedel nisem niti, kako mu je ime. Brez sape je pritekel k meni ter obstal tik pred mano, gledaje me s topim, obenem pa blaženim smehljajem.

"Kaj bi radi?" sem ga vprašal ne brez začudenja, videč, da stoji pred mano in se smehlja ter me gleda na vse oči, razgovora pa ne ve začeti.

"Kaj bi, praznik je danes . . ." je zamrmral, in kakor bi sam spoznal, da nima več o čem govoriti, me je pustil samega ter jo ubral naglo v kuhinjo.

Ob tej priliki naj omenim, da tudi pozneje nisva nikoli gojila družbe in da nisva govorila drug z drugim skoraj niti besedice ves čas do mojega odhoda iz ostroga.

V kuhinji je vladalo okrog žar ko razgretih peči skrbljivo, nemirno življenje. Vsakateri je pazil na svoje dobro; "kuharice" so bile začele pripravljati erarno jed kajti ta dan je bil obed naznačen za zgodnejši čas. Sicer pa zdaj še nihče ni hotel jesti, čeprav se je ljubilo nekaterim: treba je bilo zarovati dostojnost pred drugimi. Pričakovali so svečenika; šele potem se je imelo pričeti uživanje mesa po postnem času.

Medtem pa — še preden se je dobro zdanilo — so se jeli razlegati izza vrat ostroga poddesetnikovi klici: "Kuharji semkaj!" — ki so se ponavljali najmanj dve uri skoraj vsako minuto. Poddesetnik je klical kuharje iz kuhinje, da so sprejemali milodare, ki jih je prinašalo ljudstvo od vseh koncev mesta v ostrog. Obstojali so v velikanskih množinah kolačev, kruha, sirnih povitkov, evrtnjakov, blinicev in raznovrstnega drugega prazničnega peciva. Mislim, da ni bilo v vsem mestu niti ene gospodinje iz trgovske ali meščanske hiše, ki ne bi bila poslala svojega kruha, da razveseli "nesrečnike" in zaprte na ta veliki praznični dan. Bilo je mnogo bogatih darov, finih kruhov iz najboljše moke in v veliki množini. Bilo pa je med darovi tudi revnih — kak kolaček za petico ali par navadnih, črnih evrtnjakov, komaj da pomazanih s smetano: to je bil že dar siromaka siromaku, iz poslednjega, kar je premogel sam. Vse se je sprejemalo z enako hvaležnostjo, brez razlike med darovi in darovalci. Sprejemajoči arestanti so snemali kučme, pozdravljali, voščili vesele praznike in odnašali milodare v kuhinjo. Ko so bili nabrani celi kupi darovanega kruha, so poklicali iz kasaren starejšine, ki so razdelili med arestante vse po enakem. Spora in zmerjanja ni bilo; vse se je delilo vestno in pošteno. Kolikor je prišlo na našo kasarno, so razdelili že pri nas; delil je Akim Akimič in še neki drugi arestant; lastnoročno sta delila, lastnoročno izročala slehernemu njegov del. Vse se je vršilo brez najmanjšega ugovora in brez najmanjše zavisti od katerekoli strani; vsi so ostali zadovoljni, in celo sum je bil nemogoč, da bi bil kdo utajil kak milodar ali delil krivično.

Ko je opravil svoj posel v kuhinji, se je posvetil Akim Akimič svoji zunanjosti, oblekel se z vso spodobnostjo in svečanostjo, ne da bi pustil le en kaveljček nezapet; in ko je bil oblečen, je začel nemudoma moliti. Molil je precej dolgo. Razen njega je molilo še mnogo arestantov, večinoma priletnejših mož. Mladina se za molitev ni menila mnogo; toliko da so se prekrižali, kadar so vstali, in to tudi v praznik ni bilo drugače. Po opravljeni molitvi je pristopil Akim Akimič k meni ter mi prav slovesno voščil za praznik. Povabil sem ga nemudoma na čaj, on pa mene na svojega prešička. Nedolgo na to mi je tudi Petrov prihitel voščit. Po vsem videzu je bil že pil, in dasi je pritekel ves zasopel, vendar ni vedel mnogo povedati, nego je obstal par minut pred mano, kakor da nečesa pričakuje, nato pa je kmalu odšel od mene v kuhinjo. Medtem so se v vojni kasarni pripravljali na sprejem svečenika. Ta kasarna je bila zgrajena drugače od drugih; v njej so šli pogradi okrog sten, ne pa po sredi izbe, kakor v vseh ostalih kasarnah, tako da je bila to edina soba v ostrogu, ki je imela sredino prosto. Skoraj gotovo je bila nalašč zgrajena tako, da bi bilo ob nenavadnih prilikah mogoče, zbirati v njej arestante. Sredi sobe so postavili mizico, pokrili jo s čistim prtičem, postavili nanjo sveto podobo in prižgali svetilko. Naposled je prišel svečenik s križem in blagoslovljeno vodo. Ko je odmolil in odpel pred sveto podobo, je stopil pred arestante, ki so se jeli z resnično pobožnostjo vrstiti in poljubljati križ. Nato je obhodil svečenik vse kasarne ter ter jih poškropil z blagoslovljeno vodo. V kuhinji je pohvalil naš ostrožni kruh, ki je slovel zaradi okusnosti po vsem mestu, in arestanti so mu takoj sklenili poslati dva sveža, pravkar pečena hleba; eden izmed invalidov jih je moral nemudoma odnesti na njegov dom .Križ so spremili z isto pobožnostjo ,kakor so ga prej sprejeli; skoraj takoj nato sta prišla major in komandant. Komandanta so imeli pri nas radi; celo spoštovali so ga. Obhodil je v spremstvu major-načelnika vse kasarne, voščil vsem vesele praznike, stopil v kuhinjo in pokusil ostrožno zeljno juho. Ta se je bila posrečila izborno; tudi je prišel ob takšnem dnevu na vsakega arestanta proseno kašo in jo zabelili z maslom, kolikor ga je moglo poželeti srce. Pospremivši komandanta ,je ukazal major, naj začnemo obedovati. Arestanti so si prizadevali po možnosti, da mu ne bi prišli pred oči. Niso ga imeli radi, njega in njegovega zlega pogleda izpod naočnikov, s katerim se je oziral tudi danes na desno in na levo, ali ni kje nereda ali koga, ki je kaj zagrešil.

(Dalje sledi.)

Ne čakajte!

Prostor na vseh boljših parnikih je več tednov naprej razprodan, zato ne čakajte do zadnjega tedna, ako ste namenjeni potovati v stari kraj. V vašo korist je, da se odločite za ta ali oni navedeni parnik in si prostor na njem za-arate. Mislite v naprej.

NEW YORK-DOBROVNIK-TRST.

13. julija — Belvedere.
27. julija — President Wilson.

NEW YORK-HAVRE ali CHERBOURG.

3. julija — La Savoie.
3. julija — Mauretania.
10. julija — La Lorraine.
13. julija — La Tourraine.
14. julija — La France.
17. julija — Imperator.
19. julija — Rochambeau.
31. julija — Aquitania.

Navedeni vozni red je podvržen slučajnim spremembam. Pišite po cenik za posamezne parnike in razrede.

POTNI LISTI:—Potnikom preskrbim potne liste in drugo, kar rabijo za potovanje.

IZ STAREGA KRAJA:

je do sedaj prišlo v Ameriko že več slovenskih naseljencev, za katere sem jaz izdelal potrebne listine in katerim sem jaz poslal karte. Ako želite tudi Vi dobiti sem svoje sorodnike, mi pišite za tozadevna pojasnila.

Za nadaljna pojasnila se obrnite na

Leo Zakrajšek
70---9th Ave., New York, N.Y.

Kila umori 7000 ljudij na leto.

Sedem tisoč oseb umrje na leto za—kilo,—tako se glasijo namreč mrtvaški listi. Čemu? Ker so nesrečniki sami sebe zanemarili, ali se pa niso dosti ozirali na oteklino na obolelem delu telesa vsled utrganja, ali kile. Kazko je pa z Vami? Ali se tudi Vi zanemarjate s tem, da nosite le kako obvezo, ali kaj drugega? Taka obvezna je samo za silo, podobna slabi opori pri veliki steni, da se ne poruši. Taka obveza ne more tako delovati, kakor kaka mehanična priprava. Če se preveč stisnete z obvezo, ustavlja to cirkulacijo krvi; taka obveza drgne tudi oslabele mišice, ki potrebujejo največ prehrane.

Veda in umetnost je pa iznašla način, ki vsemu temu odpomaga. Vsakdo, ki nosi sedaj kako obvezo, ali pas zoper kilo naj bi enkrat ZASTONJ poskusil takozvano PLAPAO metodo, ki je najbolj umetna, logična in uspešna pri domačemu zdravljenju kile. Ta način je že svetovno znan.

PLAPAO BLAZINICA, kadar se jo tesno k telesu pritisne, se ne premakne s prostora, vsled tega tudi bolnika nič ne teži. Ta blazinica je mehka kot žamet, lahka pri nošnji in po ceni. Rabite je lahko med delom, ali počitkom. Nima nič jermenov, privez, ali trakov.

Učite se torej kako je mogoče ustavljati naravnim potom odprtino utrganja (kile) da Vas isto ne bo vedno tezilo. Pošljite svoje ime in naslov še danes na naslov: PLAPAO CO., Block 3267, St. Louis, Mo., da Vam pošiljemo ZASTONJ na poskušnjo Plapao in vsa potrebna navodila.

P-A-T-E-N-T-I

Pišite po mojo knjigo, ki daje pojasnila o iznajdbah in patentih. Knjigo vam dopošljem ZASTONJ.

Jaz imam že 30 letno skušnjo kot odvetnik za patente, vsled česar lahko posvetim vašemu patentu posebno pozornost. Moj urad se nahaja samo nekaj korakov od Patentnega urada in jaz lahko izvršim vašo zadevo v kratkem času. Pošljite mi svojo iznajdbo v pregled.

Pišite mi danes v svojem lastnem jeziku.

A. M. WILSON,
Registered Patent Attorney,
315 Victor Bldg. Washington, D. C.

POOBLASTILA ZA STARI KRAJ,

PROŠNJE IN IZJAVE.

za dobavo **potnih listov** iz stare domovine v Ameriko izdeluje pri generalnem konzulatu SHS registrirani slovenski javni notar

IVAN ZUPAN,
1951 W. 22. Place, Chicago, Ill.
Pišite za pojasnila.

Začimbe, zelišča in najraznovrstnejša

domača zdravila

katera priporoča msgr. Kneipp, imam vedno v zalogi.

Pišite po brezplačni cenik.

MATH. PEZDIR

P. O. Box 772, City Hall Station NEW YORK CITY.

Našim Jugoslovanskim prijateljem z Chisholma Minnesota in okolice:

Vsled velike prezidave in popravkov našega navadnega bančnega poslopja, smo se začasno preselili v poslopje ravno čez cesto od pošte. V tem poslopju ostanemo kake štiri mesece, dokler ne bo naš bančni urad prenovljen ter popravljen. Vse Jugoslovane iz Chisholma, Minn., in okolice uljudno vabimo, da bi se posluževali naše banke. Zapomnite si to, da ima vaš rojak J. Osbolt pri nas samo en posel in ta je, da točno, prijazno in v zadovoljnost postreže vsem onim, ki se obrnejo nanj.

Banka odprta od 9 do 3. Ob sobotah zvečer tudi od 7. do 8. ure.

FIRST NATIONAL BANK, CHISHOLM, MINNESOTA

Gust Carlson, preds.
G. L. Train, blagajnik.
R. Maturi, podpredsed.
J. Osbolt, pomož. blag.

Telefon: Canal 6027.

FRANK GRILL'S DAIRY

Prva slov. hrvatska **mlekarna**

1818 W. 22. St. Chicago, Ill.
Se priporoča našim gospodinjam. Mleko razvažam na dom.

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK

638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialist v Pittsburghu, ki ima 28-letno prakso v zdravljenju vseh moških bolezni.

Zastruplje n j e krvi zdravi z glasovitem 606, ki ga je izumel dr. prof. Erlich. Če imate mozolje ali menurčke po telesu ali v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izčistil vam bom kri. Ne čakajte, ker ta bolezen se naleze.

Vse moške bolezni zdravim po okrajšani metodi. Kakor hitro opazite da vam prenehuje zdravje, ne čakajte, temveč pridite in jaz vam ga bom zopet povrnil.

Hydrosele ali vodno kilo ozdravim v 36. urah in sicer brez operacije.

Bolezni mehurja, ki povzročajo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri pučanju vode, ozdravim z gotovostjo.

Revmatizem, trganje, bolečine otekline, srbečice, škrofle in druge kožne bolezni, ki nastanejo vsled nečiste krvi, ozdravim v kratkem času, da Vam ni potrebno ležati.

Uradne ure: vsak dan od 8. ure zjutraj do 8. zvečer; v petkih od 8. zjutraj do 5. popoldne; ob nedeljah od zjutraj do 2. popoldne.

ŠIFKARTE

za DUBROVNIK TRST, HAVRE in HAMBURG prodajemo po najpovoljnejših cenah za najsigurneje brzoparnike.

DOPREMAMO osebe iz starega kraja z malimi stroški in brez zavlačenja.

POŠILJAMO denar v domovino, ter izdajemo čeke **na dolarje,** ali krone, katere izplačujejo razni denarni zavodi v starem kraju.

ZAVARUJEMO hiše proti požaru, osebe na življenje in ponesrečbe.

NAŠ ODVETNIŠKI in javni notarski oddelek prevzema tožbe, tirjatve, prevode, uknjižbe in vse v to stroko spadajoče posle tukaj in v domovini.

PRODAJEMO hiše, lote ter farme pod ugodnimi pogoji.

Za dobro postrežbo jamči.

JOHN A. LAJEVICH & CO.
1137 West 18th Street, Chicago, Ill.
Phone: Canal 4116.

MATIJA SKENDER

JAVNI NOTAR
ZA AMERIKO IN STARI KRAJ
5227 Butler St. Pittsburgh, Pa.

Sprejema Tožbe, dela Pooblastila, Kupne pogodbe, Potne Liste (PAŠOŠE); Iztirja dolgove tukaj in v starem kraju.
Izvršuje VSA v Notarsko stroko spadajoča dela že polnih 10 let na istem mestu.

Bodite previdni z denarjem!
Nalagajte ga v zanesljive banke!

Bolj kakor kdaj preje, je sedaj potreben ta opomin, kajti vsled večje množine denarja med ljudstvom delajo špekulantje velike dobičke z onimi, ki jim gredo na limanice.

Naš denarni zavod je zanesljiv in poznan med narodom po svoji uljudni in hitri postrežbi.

Mi plačujemo na hranilne uloge

po 3%

ki jih pripišemo k glavnici ako jih ne dvignete.

Naša banka je pod nadzorstvom vlade Združenih držav in članica federalnega rezervnega sistema.

Pri pošiljanju denarja v Jugoslavijo bodite previdni. Brezvestni mešetarji nastavljajo sedaj kronam visoke cene, ker se hočejo okoristiti z nevednostjo ljudstva.

Povprašajte nas za nasvet in cene, kadar želite poslati denar v staro domovino!

Ako imate doma Liberty Bonde, izpostavljene nevarnostim ognja in tatov, prinesite jih k nam ter Vam jih bodemo shranili brezplačno.

Poslopje, kjer so naši uradi, je naša lastnina. Odprto vsak dan izven nedelj in praznikov od 9. dop. do 3. pop.

THE JOLIET NATIONAL BANK
JOLIET, ILLINOIS
Kapital $150,000.00 **Prebitek $360,000.00**

BANKA EMIL KISS

vstanovljena 1898.—državno nadzorovana)

pošilja denar hitro, zanesljivo in pod jamstvom na vse kraje po najnižji dnevni kurzni ceni in je ena prvih bank, ki je dosegla izplačilo vseh Vaših pošiljatev v stari domovini. — Izdaja bančne nakaznice, (Drafts) in pošilja hranilne vloge na vse zanesljive denarne zavode v domovini.

Sprejema hranilne vloge, plačuje 4% obresti ter izplačuje vloge brez odpovedi.

Kupuje, prodaja in menjuje denar po najnižji dnevni borzni ceni.

Izvršuje točno, vestno in najceneje vse pravne in notarske zadeve.

Prodaja "šifkarte" za vse parobrodne družbe po izvirnih cenah in Vam zamore urediti vse potrebno, da dobite svojce iz stare domovine v Ameriko.

TAKOJ zaara prostor, ker s tem si prihrani nepotrebnega čakanja in stroškov. Za sedaj zamorete dobiti prostore na sledečih ladjah:

NEW YORK—TRST:

"ROMA" 10. julija	$ 90.35
"BELVIDERE" 15. julija	130.00
"PRESIDENT WILSON" 27. julija	130.00

NEW YORK—HAVRE:

"LA SAVOIE" 3. julija	$76.50
"LA LORRAINE" 10. julija	76.50
"LA TOURAINE" 13. julija	76.50

Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite osebno ali pismeno na staro in priznanja vredno tvrdko

EMIL KISS, BANKER
133 Second Ave., vogal 8. St.,
New York, N. Y.